31999R1254

1999.6.26. *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* L 160/21

A TANÁCS 1254/1999/EK RENDELETE

(1999. május 17.)

a marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 36. és 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([2]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([3]),

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ([4]),

tekintettel az Európai Számvevőszék véleményére ([5]),

(1) mivel a mezőgazdasági termékek közös piacának működését és fejlődését a közös agrárpolitika létrehozásának kell kísérnie, beleértve elsősorban a termékektől függően különféle formákban megjelenő mezőgazdasági piacok közös szervezését;

(2) mivel a közös agrárpolitikának az a célja, hogy elérje a Szerződés 33. cikkében kitűzött célokat; mivel a marha- és borjúhús ágazatban a piacok stabilizálása végett és annak érdekében, hogy méltányos életszínvonalat biztosítsanak a mezőgazdasági népesség számára, belső piaci intézkedésekről, különösen a marhahús-előállítók számára történő közvetlen kifizetésekről, magántárolási támogatásról és intervenciós rendszerről kell rendelkezni;

(3) mivel annak érdekében, hogy a húsfogyasztás egyensúlyát a marhahúságazat javára helyreállítsák, és javítsák e termékek versenyképességét a nemzetközi piacokon, a piaci támogatás szintjét fokozatosan csökkenteni kell; mivel, tekintetbe véve a termelőket érintő következményeket, a közös piaci szervezetben meghatározott jövedelemtámogatás szintjét ehhez kell alkalmazni és eszerint átalakítani; mivel ezért célszerű felállítani a termelők felé történő közvetlen kifizetések rendszerét; mivel e kifizetések összegének a piaci támogatások fokozatos csökkenésével párhuzamosan kell növekednie;

(4) mivel tekintettel az állattenyésztő vállalkozások sokféleségére, a közvetlen kifizetéseknek magukban kell foglalniuk a bikákat és tinókat előállítók különleges támogatását, az anyatehén-állomány fenntartásáért járó támogatást és a vágási támogatást, amely mindenfajta szarvasmarha után jár, beleértve a tejelő teheneket és a borjakat; mivel nem kívánatos, hogy a támogatások fizetése a termelés általános növekedéséhez vezessen; mivel evégett korlátozni kell a különleges támogatásra jogosult hímivarú szarvasmarhák és az anyatehénre vonatkozó támogatásra jogosult tehenek számát oly módon, hogy különleges regionális illetve egyéni felső határokat vezetnek be, a különleges támogatás esetében pedig gazdaságonkénti létszámkorlátozást, amelyet a tagállamok jogosultak lesznek különleges helyzetüknek megfelelően módosítani; mivel a vágási támogatás tekintetében nemzeti felső határokat kell megállapítani a korábbi termelési számadatok alapján;

(5) mivel a tinótermelés körülményei rendszerint különböznek a bika termelésének körülményeitől; mivel ezért indokolt a tinók esetében az egy állatra jutó különleges támogatást a bikáktól eltérő szinten megállapítani; mivel azonban a tinók különleges támogatását két, meghatározott korcsoportokra megállapított kifizetésre kell bontani;

(6) mivel ha azokban a tagállamokban, ahol az ilyen típusú termelés különösen jelentős, a vágási időszakban túl sok tinót vágnak le, az megzavarhatná a piac stabilitását, és főleg a piaci árak csökkenéséhez vezethetne; mivel azért, hogy ösztönözzék a tinóknak az év vágási időszakán kívüli vágását, bizonyos feltételek mellett a különleges támogatáson túl kiegészítő támogatást kell fizetni azon állatok után, amelyeket a vágási időszakon kívül, az év első 23 hetében vágnak le;

([1]) HL C 170., 1998.6.4., 13. o.
([2]) 1999. május 6-án kiadott vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([3]) HL C 407., 1998.12.28., 196. o.
([4]) HL C 93., 1999.4.6., 1. o.
([5]) HL C 401., 1998.12.22., 3. o.

(7) mivel annak érdekében, hogy a termelőknek nagyobb rugalmasságra adjanak lehetőséget, az anyatehénre vonatkozó támogatásra való jogosultságot ki kell terjeszteni azokra az üszőkre is, amelyek megfelelnek az anyatehenekkel szemben támasztott tenyésztési követelményeknek; azonban az anyatehén-állományokban a támogatásra jogosult üszők számát a szokásos utánpótlási arányra kell korlátozni; mivel azokat a tagállamokat, ahol az anyatehénre vonatkozó támogatásra jogosult állatok több mint 60 %-át hegyi területeken tartják, fel kell hatalmazni arra, hogy a támogatást az anyatehenek és az üszők esetében elkülönítetten kezeljék, és az üszőket illetően a fenti arányon belül külön nemzeti támogatási felső határt állítsanak fel;

(8) mivel az anyatehénre vonatkozó támogatást elvileg azokra a termelőkre kell korlátozni, akik a tej- és tejtermékágazatban kiegészítő illeték megállapításáról szóló, 1992. december 28-i 3950/92/EGK tanácsi rendeletben [1] előírt kiegészítőilleték-rendszer szerint nem adnak le tejet tejfeldolgozók részére; mivel azonban jövedelemtámogatás is szükséges lehet a tejelő állománnyal és anyatehén állománnyal is rendelkező gazdaságok esetében; mivel ezért az olyan kis- és középméretű vegyes gazdaságok számára is kell anyatehénre vonatkozó támogatást biztosítani, ahol az összes egyéni referencia tejmennyiség a 120 000 kg-ot nem haladja meg; mivel figyelembe véve a Közösségben a termelési szerkezetek széles változatosságát, a tagállamokat kell felhatalmazni arra, hogy ezt a mennyiségi korlátozást objektív kritériumok alapján megváltoztassák vagy megszüntessék;

(9) mivel az anyatehénre vonatkozó támogatást illetően célszerű az egyes termelőknél egyéni felső határokat fenntartani; mivel az egyéni felső határokkal járó támogatási jogok közül néhányat a múltban nem alkalmaztak; mivel ezek a nem használt jogok valószínűleg ösztönöznék a termelést, és növelnék a kiadásokat elsősorban annak következményeként, hogy az üszők teljes köre jogosulttá válna az anyatehénre vonatkozó támogatásra; mivel e hatás elkerülése érdekében az egyes tagállamok anyatehénre vonatkozó támogatási jogok teljes számát rögzíteni kell a korábbi referenciaévekben ténylegesen kifizetett támogatások alapján, amelyeket a nemzeti tartalék fenntartása végett bizonyos ráhagyással növelnek meg; mivel a tagállamoknak valamennyi szükséges intézkedést meg kell tenniük, hogy a nemzeti felső határuk betartását biztosítsák; mivel, ha szükséges, termelői egyéni felső határt bizonyos objektív kritériumok alapján ellentételezés nélkül kell módosítaniuk; mivel e kritériumoknak elsősorban az érintett termelők közti egyenlő bánásmódot és a jogszerű elvárások védelmét kell biztosítania;

(10) mivel a termelők termelési szintje az állatállomány, illetve a termelési kapacitás változása következtében ingadozhat; mivel ezért tanácsos rendelkezni arról a lehetőségről, hogy az egyéni felső határ vonatkozásában szerzett anyatehénre vonatkozó támogatásra való jogosultságot bizonyos feltételek mellett át lehessen adni más termelőnek, akár a gazdaság eladásával együtt, akár a támogatásra való jogosultság és a megművelt földterület közti összefüggés fenntartása nélkül;

(11) mivel a támogatásra való jogosultságból nem kell kizárni az új termelőket, és azokat a régi termelőket, akiknek egyéni felső határa különféle okok miatt nem felel meg az anyatehén-állományuk megváltozott körülményeinek; mivel ezért rendelkezni kell nemzeti tartalékok működtetéséről, amelyeket közösségi kritériumoknak megfelelően kell tartani és kezelni; mivel ugyanezen okból a támogatásra való jogosultságnak a hozzá kapcsolódó gazdaság nélküli átadását célszerű olyan szabályoknak alávetni, amelyek szerint az átadott jogok egy részét kompenzációs kifizetés nélkül vissza kell vonni és a nemzeti tartalékhoz kell áthelyezni;

(12) mivel időszerű, hogy a tagállamok kapcsolatot létesíthessenek az érzékeny helyzetű zónák vagy körzetek és az anyatehéntartás között olyan értelemben, hogy fenntartsák ezt a termelési formát, különösen azokon a területeken, ahol ennek nincs alternatívája;

(13) mivel, tekintettel a marhahús- és borjúhústermelés egyre intenzívebbé válásának alakulására, az állattenyésztéssel kapcsolatos támogatások az adott gazdaság szálastakarmány-termelő kapacitását és a tartott állatok számát és faját figyelembe véve korlátozni kell; mivel a túlzottan intenzív termelési típusok elkerülésére az ilyen támogatás fizetését a gazdaságban egy maximális állattartási sűrűség betartásához kell kötni; mivel azonban figyelembe kell venni a kistermelők helyzetét;

(14) mivel azért, hogy erősítsék a termelés extenzifikálása irányában ható ösztönzőket és így javítsák azoknak a környezetvédelmi célokkal kapcsolatos hatékonyságát, egy kiegészítő összeget kell kifizetni azoknak a termelőknek, akik a rideg és természetes állattartás sűrűségi követelményeinek tesznek eleget; mivel a támogatási szint jelentősebb változásának elkerülése és a kiadások ésszerű kézbentartása végett a kiegészítő összeget szükség esetén módosítani kell;

[1] HL L 405., 1992.12.31., 1. o. A legutóbb az 1256/1999/EK rendelettel (HL L 160., 1999.6.26., 73. o.) módosított rendelet.

(15) mivel a marhahústermelés és a termelők jövedelmi viszonyai a Közösség különböző termelő területein jelentősen eltérnek; mivel egy, az egész Közösségben minden termelőnek azonos kifizetéseket juttató rendszer túl merev lenne ahhoz, hogy megfelelően reagáljon a szerkezeti és természeti egyenlőtlenségekre és az azokból eredő eltérő szükségletekre; mivel ezért célszerű egy rugalmas keretről rendelkezni azokat a közösségi kifizetéseket illetően, amelyeket bizonyos közös kritériumoknak megfelelően a tagállamok határoznak meg és fizetnek ki rögzített teljes összegeken belül; mivel a teljes összeget a tagállamok közt a közösségi marhahústermelésben való részvételük aránya alapján kell megosztani; mivel a közös kritériumoknak többek között az a céljuk, hogy megelőzzék a kiegészítő kifizetések esetleges diszkriminatív hatásait és teljes mértékig érvényre juttassák a Közösség idevonatkozó többoldalú kötelezettségeit; mivel különösen lényeges, hogy a tagállamok kötelezve legyenek saját döntéshozataluk kizárólag objektív kritériumok alapján történő gyakorlására, az egyenlő bánásmód elvének teljes figyelembevételére és a piac, valamint a verseny torzulásainak elkerülésére; mivel célszerű rendelkezni a kiegészítő kifizetések lehetséges formáiról; mivel e formák a szarvasmarhák bizonyos kategóriáiban állatlétszáma-alapú fizetések és területi kifizetések lehetnek;

(16) mivel az állatlétszám-alapú kiegészítő fizetéseket illetően szükség van bizonyos számszerű határokra ahhoz, hogy egy ésszerű szintű termelésszabályozást lehessen biztosítani; mivel ezen túlmenően a tagállamoknak követniük kell az állattartási sűrűségre vonatkozó követelmények alkalmazásának koncepcióját;

(17) mivel kiegészítő területi kifizetés csak olyan állandó legelő után járhat, amely egyéb közösségi piactámogatási intézkedésekből nem részesül; mivel a területi kifizetést a tagállamok által korábbi referenciaadatok alapján megállapítandó regionális állandó legelő bázisterületek határain belül kell alkalmazni; mivel a hektáronként adható maximális területi kifizetések mértékének, beleértve a tej és tejtermékek közös piaci szervezetéből következően járó kiegészítő területi kifizetéseket, összehasonlíthatónak kell lennie az egyes szántóföldi növények termelőinek támogatási rendszeréből következően hektáronként járó átlagos támogatással;

(18) mivel a közvetlen kifizetéseket függővé kell tenni attól, hogy az érintett állattartók betartják a szarvasmarhák azonosítására és nyilvántartására vonatkozó közösségi szabályokat; mivel a kívánt gazdasági hatás elérésére a közvetlen kifizetéseknek bizonyos határidőkön belül kell történniük;

(19) mivel a közösségi jog tiltja bizonyos anyagok használatát a marhahús előállításában; mivel a vonatkozó rendelkezések be nem tartóival szemben megfelelő szankciókat kell alkalmazni;

(20) mivel az e rendeletben foglalt ár- és jövedelemtámogatási intézkedések következtében a meglévő állami intervenció, amely intervenciós hivatalok általi felvásárlás, illetve intervenciós raktározás formájában történik, a továbbiakban nem lesz nélkülözhetetlen a piaci egyensúlyhoz, mégis jelentős költségekkel jár; mivel ezért azt fokozatosan le kell építeni; mivel azonban annak érdekében, hogy a piaci árak az alapár körül stabilizálódjanak, ami a kívánatos piaci támogatási szintet jelenti, rendelkezni kell a magántárolási támogatásról; mivel emiatt fel kell hatalmazni a Bizottságot, hogy döntsön magántárolási támogatás nyújtásáról abban az esetben, amikor a piaci ár az alapár 103 %-a alá esik; mivel továbbá „védőháló" intervenciós rendszert kell létrehozni azzal a céllal, hogy a marhahús- és borjúhúspiac támogatást kapjon azokban a tagállamokban és a tagállamoknak azokban a régióiban, ahol a piaci árak egy kritikus szintet nem érnek el; mivel rendelkezni kell a hasított kifejlett marhák közösségi osztályozási rendszerének meghatározásáról szóló, 1981. április 28-i 1208/81/EGK tanácsi rendeletben [1] előírt osztályozási rendszer alapján bevezetendő magántárolási támogatásról és intervenciós rendszerről;

(21) mivel a marha- és borjúhús egységes közösségi piacának megteremtése magában foglalja egy egységes kereskedelmi rendszer bevezetését a Közösség külső határain; mivel egy importvámokat és export-visszatérítéseket magában foglaló kereskedelmi rendszernek, kiegészítve a belső piaci intézkedéseket, elvben stabilizálnia kell a közösségi piacot; mivel a kereskedelmi rendszernek a többoldalú kereskedelmi tárgyalások Uruguay-i Fordulóján vállalt kötelezettségeken kell alapulnia;

(22) mivel a harmadik országokkal folytatott marhahús-kereskedelem mennyiségének folyamatos megfigyelése miatt rendelkezni kell egyes termékek esetében a behozatali és kiviteli engedélyek olyan rendszeréről, amely biztosíték letétbe helyezését írja elő annak garantálására, hogy valóban sor kerül azokra az ügyletekre, amelyekre az engedélyeket kérték;

[1] HL L 123., 1981.5.7., 3. o. A legutóbb az 1026/1991/EGK (HL L 106., 1991.4.26., 2. o.) rendelettel módosított rendelet.

(23) mivel a közösségi piacon jelentkező olyan ellentétes hatások megelőzése vagy ellensúlyozása végett, amelyeket egyes mezőgazdasági termékek importja eredményezhet, egy vagy több ilyen termékre kiegészítő importvámot kell kivetni, ha egyes feltételek teljesülnek;

(24) mivel bizonyos feltételek mellett célszerű a Bizottságra ruházni a Szerződésnek megfelelően kötött nemzetközi egyezményekből vagy más tanácsi jogszabályokból eredő vámkontingensek megnyitásának és igazgatásának hatáskörét;

(25) mivel azoknak a rendelkezéseknek, amelyek a harmadik országokba irányuló exportra a közösségi és a világpiaci árak közötti különbségen alapuló visszatérítést biztosítanak, és a Kereskedelmi Világszervezet mezőgazdasági megállapodásának [1] körébe tartoznak, arra kell szolgálniuk, hogy megőrizzék a Közösség részvételét a nemzetközi marhahús- és borjúhús- kereskedelemben; mivel e visszatérítéseket mennyiségben és értékben korlátozni kell;

(26) mivel amikor a visszatérítéseket az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalapra vonatkozó szabályoknak megfelelően, a kifizetések ellenőrzése útján megállapítják, biztosítani kell az értékhatárok betartását; mivel a megfigyelést a visszatérítések kötelező előzetes megállapítása megkönnyítheti, differenciált visszatérítések esetén fenntartva annak lehetőségét, hogy a megjelölt rendeltetési helyet megváltoztassák egy olyan földrajzi területen belül, amelynél egységes visszatérítési ráta érvényes; mivel a rendeltetési hely megváltoztatásakor a tényleges rendeltetési helyre érvényes visszatérítést kell kifizetni, de az nem lehet több, mint az előzetesen megadott rendeltetési helyre érvényes összeg;

(27) mivel a mennyiségi korlátok betartásának biztosításához megbízható és hatékony ellenőrző rendszer bevezetésére van szükség; mivel emiatt a visszatérítések fizetését kiviteli engedélyhez kell kötni; mivel a visszatérítéseket a rendelkezésre álló korlátokon belül kell folyósítani, az egyes érintett termékek adott helyzetétől függően; mivel e szabály alól csak a minden korlátozástól mentes élelmiszersegélyekkel kapcsolatos műveletek esetében szabad eltérést engedélyezni; mivel a kereskedelmi évek folyamán a WTO mezőgazdasági megállapodás szerint visszatérítés mellett exportált mennyiségek megfigyelését az egyes kereskedelmi évekre kibocsátott kiviteli engedélyek alapján kell elvégezni;

(28) mivel a fent leírt rendszeren túlmenően, a helyes működéshez szükséges mértékig rendelkezni kell az aktív feldolgozással kapcsolatos intézkedések szabályozásáról, illetve ha a piacon előállt helyzet szükségessé teszi, azok betiltásáról;

(29) mivel a vámrendszer lehetővé teszi, hogy a Közösség külső határain minden más védőintézkedést megszüntessenek; mivel azonban a belső piaci és vám-mechanizmus kivételes körülmények között hibásnak bizonyulhat; mivel ilyen esetekben azért, hogy ne hagyják a közösségi piacot védelem nélkül az ebből esetlegesen származó zavarokkal szemben, a Közösségnek képesnek kell lennie valamennyi szükséges intézkedés haladéktalan megtételére; mivel ezeknek az intézkedéseknek összhangban kell lenniük a vonatkozó WTO-megállapodásból származó kötelezettségekkel;

(30) mivel az e rendeletben foglalt eszközök megfelelő alkalmazásának biztosítására a Bizottságnak teljes tájékozottsággal kell bírnia a marha- és borjúhús árainak alakulásáról a közös piacon; mivel ezért rendelkezni kell egy olyan rendszerről, amely a szarvasmarhaárakat és a marhahúsárakat tartja nyilván;

(31) mivel célszerű rendelkezni az olyan esetben teendő intézkedésekről, amikor az árak lényegi emelkedése vagy esése zavarja vagy megzavarással fenyegeti a közösségi piacot; mivel ezek az intézkedések eseti intervenciós felvásárlásra is kiterjedhetnek;

(32) mivel a szabad mozgásnak az állatbetegségek elterjedésének megelőzését célzó intézkedések alkalmazásából eredő korlátozásai egy vagy több tagállam piacán nehézségeket okozhatnak; mivel az ilyen helyzetek orvoslására kivételes piactámogató intézkedésekről kell rendelkezni;

(33) mivel a közös árakon alapuló egységes piac létrehozását egyes segélyek nyújtása veszélyeztetheti; mivel ezért a marhahús és borjúhús piacának közös szervezésében alkalmazni kell a Szerződésnek azokat a rendelkezéseit, amelyek lehetővé teszik a tagállamok által nyújtott segélyek értékelését, és a közös piaccal összeegyeztethetetlen segélyek betiltását;

[1] HL L 336., 1994.12.23., 22. o.

(34) mivel szükséges, hogy ahogyan a marha- és borjúhús közös piaca fejlődik, a tagállamok és a Bizottság kölcsönösen lássák el egymást mindazokkal az információkkal, amelyek e rendelet alkalmazásához szükségesek;

(35) mivel a javasolt intézkedések bevezetésének megkönnyítése érdekében rendelkezni kell egy olyan eljárásról, amely szoros együttműködést hoz létre a tagállamok és a Bizottság között egy irányítóbizottság keretében;

(36) mivel azokat a kiadásokat, amelyeket a tagállamok az e rendelet alkalmazásából eredő kötelezettségek eredményeként viselnek, a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1999. május 17-i 1258/1999/EK tanácsi rendeletnek [1] megfelelően a Közösségnek kell fedeznie;

(37) mivel ugyanakkor a marhahús- és borjúhúspiac közös szervezésének megfelelően figyelembe kell vennie a Szerződés 33. és 131. cikkében szereplő célokat;

(38) mivel a marhahús- és borjúhúspiac közös szervezését, amelyet a 805/68/EGK tanácsi rendelet [2] állapított meg, számos alkalommal módosították; mivel e szövegek nagy számuk és összetettségük, valamint a Hivatalos Lap különböző számaiban való megjelenésük miatt nehezen kezelhetők, és így hiányzik az a világos egyértelműség, amely minden jogszabálynak alapvető követelménye; mivel ilyen körülmények között ezeket egy új rendeletben kell összevonni, és a fent említett 805/68/EGK rendeletet hatályon kívül kell helyezni; mivel a fagyasztott marha- és borjúhús intervenciós hivatalok általi értékesítéséről szóló, 1969. január 16-i 98/69/EGK [3] bizottsági rendelet, a marha- és borjúhúsra nyújtott magántárolási támogatásra vonatkozó általános szabályok megállapításáról szóló, 1968. július 15-i 989/68/EGK [4] bizottsági rendelet, és a 805/68/EGK rendeleten alapuló, a marha- és borjúhúságazatban a piaci árak nyilvántartásáról szóló, 1987. július 2-i 1892/87/EGK [5] bizottsági rendelet helyébe az e rendeletben előírt új intézkedések lépnek, és ezért a felsorolt rendeleteket hatályon kívül kell helyezni;

(39) mivel a 805/68/EGK rendeletben foglalt intézkedésekről az e rendeletben foglaltakra való áttérés okozhat olyan nehézségeket, amelyekkel e rendelet nem foglalkozik; mivel e lehetőség rendezése végett rendelkezni kell arról, hogy a Bizottság fogadja el a szükséges átmeneti intézkedéseket; mivel a Bizottságot a konkrét gyakorlati problémák megoldására is fel kell hatalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A marhahús- és borjúhúspiac közös szervezése magában foglalja a belső piacot és a harmadik országokkal folytatott kereskedelmet, és a következő termékekre terjed ki:

KN-kódszám		Áruleírás
a)	0102 90 05-től 0102 90 79-ig	Háziasított szarvasmarhafajokhoz tartozó élő állatok, kivéve a fajtatiszta tenyészállatokat
	0201	Szarvasmarhafélék húsa frissen vagy hűtve
	0202	Szarvasmarhafélék húsa fagyasztva
	0206 10 95	Vastag és vékony dagadó frissen vagy hűtve
	0206 29 91	Zsíros és sovány dagadó fagyasztva
	0210 20	Szarvasmarhafélék húsa sózva, sós lében tartósítva, szárítva vagy füstölve
	0210 90 41	Zsíros és sovány dagadó sózva, sós lében tartósítva, szárítva vagy füstölve

[1] HL L 160., 1999.6.26., 103. o.
[2] HL L 148., 1968.6.28., 24. o. A legutóbb a 1633/98/EK rendelettel (HL L 210., 1998.7.28., 17. o.) módosított rendelet.
[3] HL L 14., 1969.1.21., 2. o.
[4] HL L 169., 1968.7.18., 10. o. A legutóbb a 428/77/EGK rendelettel (HL L 61., 1977.3.5., 17. o.) módosított rendelet.
[5] HL L 182., 1987.7.3., 29. o.

	KN-kódszám	Áruleírás
	0210 90 90	Húsból, vágási melléktermékből és belsőségből készült élelmezési célra alkalmas liszt és őrlemény
	1602 50 10	Szarvasmarhafélék egyéb, elkészített vagy konzervált húsa, főzés nélkül; főtt hús vagy belsőség és főzés nélküli hús vagy belsőség keveréke;
	1602 90 61	Más, szarvasmarhahúst vagy belsőséget tartalmazó hús főzés nélkül; főtt hús vagy belsőség és főzés nélküli hús vagy belsőség keveréke;
b)	0102 10	Élő fajtatiszta szarvasmarhafélék
	0206 10 91 0206 10 99	Szarvasmarhafélék élelmezési célra alkalmas belsősége a zsíros és sovány dagadó kivételével frissen vagy hűtve, kivéve a gyógyászati termékek gyártására felhasználtakat
	0206 21 00 0206 22 90 0206 29 99	Szarvasmarhafélék élelmezési célra alkalmas belsősége a zsíros és sovány dagadó kivételével fagyasztva, kivéve a gyógyászati termékek gyártására felhasználtakat
	0210 90 49	Szarvasmarhafélék élelmezési célra alkalmas belsősége, sózva, sós lében tartósítva, szárítva vagy füstölve, a zsíros és sovány dagadó kivételével
	ex 1502 00 90	Szarvasmarhafaggyú, nyers vagy kiolvasztott, préselt vagy nem préselt, oldószerrel kivont vagy nem oldószerrel kivont
	1602 50 31-től 1602 50 80-ig	Szarvasmarhafélék egyéb, elkészített vagy konzervált húsa vagy belsősége, kivéve a főzés nélküli húst vagy belsőséget, illetve a főtt hús vagy belsőség és a főzés nélküli hús vagy belsőség keverékét
	1602 90 69	Más elkészített vagy konzervált szarvasmarhahúst vagy belsőséget tartalmazó hús, kivéve a főzés nélküli és a főtt hús vagy belsőség és főzés nélküli hús vagy belsőség keverékét

(2) E rendelet alkalmazásában:

a) „szarvasmarha”: az ex 0102 10 és a 0102 90 05-től 0102 90 79-ig terjedő KN-kódok alá tartozó háziasított szarvasmarha-fajokhoz tartozó élő állat;

b) „kifejlett szarvasmarha”: olyan szarvasmarha, amelynek élő tömege a 300 kg-ot meghaladja.

I. CÍM

BELSŐ PIAC

2. cikk

A szakmai és a közös szakmai szervezetek arra irányuló tevékenységének ösztönzésére, hogy megkönnyítsék a termékkínálatnak a piaci követelményekhez való igazodását, az 1. cikkben felsorolt termékek vonatkozásában az alábbi közösségi intézkedéseket lehet tenni:

a) az állattenyésztés javítására irányuló intézkedések;

b) a termelés, feldolgozás és forgalmazás jobb szervezésének elősegítésére irányuló intézkedések;

c) a minőség javítására irányuló intézkedések;

d) olyan intézkedések, amelyek rövid és hosszú távú előrejelzések készítését teszik lehetővé a használt termelési eszközök alapján;

e) a piaci ár alakulása nyilvántartásának megkönnyítésére irányuló intézkedések.

A felsorolt intézkedésekre vonatkozó általános szabályokat a Tanács fogadja el a Szerződés 37. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárással.

1. FEJEZET

KÖZVETLEN KIFIZETÉSEK

3. cikk

E fejezet alkalmazásában:

a) *termelő*: egyéni gazdálkodó, aki lehet természetes vagy jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek csoportja, tekintet nélkül a nemzeti jog által az ilyen csoportra vagy annak tagjaira ruházott jogi helyzetre, akinek gazdasága a Közösség területén fekszik, és aki szarvasmarhafélék tartásával foglalkozik;

b) *gazdaság*: valamennyi termelőegység, amelyeket a termelő üzemeltet, és amelyek ugyanazon tagállam területén helyezkednek el;

c) *régió*: egy tagállam vagy egy tagállamon belüli régió, az érintett tagállam döntése szerint;

d) *bika*: nem kasztrált hímivarú szarvasmarha;

e) *tinó*: kasztrált hímivarú szarvasmarha;

f) *anyatehén*: húshasznú fajta marha vagy húsmarhával való keresztezésből született tehén, amely hústermelésre szánt borjak nevelésére tartott állományhoz tartozik;

g) *üsző*: nyolc hónapnál idősebb, még nem ellett nőivarú szarvasmarha.

1. SZAKASZ

Támogatás

1. alszakasz

Különleges támogatás

4. cikk

(1) Az a termelő, aki gazdaságában hímivarú szarvasmarhákat tart, és ilyen igényt nyújt be, különleges támogatásra lehet jogosult. Ez éves támogatás formájában jár naptári évenként és gazdaságonként, a regionális felső határ által megszabott határok közt a (2) bekezdésben megadott korcsoportok mindegyikében legfeljebb 90 állatra.

(2) A különleges támogatás legfeljebb:

a) egyszer jár minden kilenc hónapos kort meghaladott bika élettartama alatt; vagy

b) kétszer jár minden tinó élettartama alatt:

– először kilenc hónapos korban,

– másodszor azt követően, hogy a 21 hónapos kort elérte.

(3) A különleges támogatásra való alkalmasság feltétele, hogy:

a) minden állatot, amelyre a kérelem vonatkozik, egy később meghatározandó határidőig a termelőnél kell tartani és ott hizlalni;

b) minden egyes állatnak a vágásig vagy exportálásig rendelkeznie kell a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, valamint a marhahús és marhahústermékek címkézéséről szóló, 1997. április 21-i 820/97/EK tanácsi rendelet ([1]) 6. cikke szerinti, a támogatás fizetése szempontjából minden fontos adatot tartalmazó marhalevéllel vagy ezzel egyenértékű más adminisztrációs okmánnyal.

(4) a egy régióban az olyan kilenc hónapnál idősebb bikák, és kilenc hónapostól 20 hónapos korú tinók száma, amelyekre igénylést nyújtottak be, és amelyek kielégítik a különleges támogatás elnyerésének követelményeit, meghaladja az I. melléklet szerinti regionális felső határt, akkor az összes olyan állat számát, amelyre a (2) bekezdés a) és b) albekezdése szerint különleges támogatás adható, az adott évre termelőnként arányosan csökkenteni kell.

E cikk értelmezésében a „regionális felső határ” azt az állatszámot jelenti, amely egy adott régióban egy adott naptári évben jogosult a különleges támogatás elnyerésére.

(5) Az (1) és (4) bekezdéstől eltérően a tagállamok jogosultak:

– általuk meghatározott objektív kritériumok alapján megváltoztatni vagy megszüntetni a gazdaságonkénti és korosztályonkénti 90 állatban megszabott határt, és

– ha ezzel a jogukkal élnek, akkor a (4) bekezdés alkalmazásáról úgy határozni, hogy az alkalmazandó regionális felső határ betartásához szükséges csökkentési szintet anélkül érik el, hogy ezt a csökkentést alkalmaznák olyan kistermelőkre, akik az adott évre vonatkozóan nem adtak be több állatra különleges támogatási igényt, mint az érintett tagállam által meghatározott minimális állatszám.

([1]) HL L 117., 1997.5.7., 1. o.

(6) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a különleges támogatást vágáskor fizetik ki. Ilyen esetben a bikáknál a (2) bekezdés a) albekezdése szerinti korkritériumot a hasított test minimális tömegének 185 kg-ban történő meghatározása helyettesíti.

A támogatást kifizetik vagy visszautalják a termelőknek.

Az Egyesült Királyság felhatalmazást kap, hogy Észak-Írországban a különleges támogatás kifizetését olyan rendszerben alkalmazza, amely eltér a területének többi részén alkalmazott rendszertől.

(7) A támogatás összegét a következőképpen állapítják meg:

a) támogatásra alkalmas bikánként:

– a 2000-es naptári évben 160 euró,

– a 2001-es naptári évben 185 euró,

– a 2002-es naptári évben és az azt követő naptári években 210 euró;

b) támogatásra alkalmas tinónként és korcsoportonként:

– a 2000-es naptári évben 122 euró,

– a 2001-es naptári évben 136 euró,

– a 2002-es naptári évben és az azt követő naptári években 150 euró.

(8) E cikk részletes alkalmazási szabályait a Bizottság a 43. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően fogadja el.

2. alszakasz

Szezonalitást csökkentő támogatás

5. cikk

(1) Ha egy tagállamban:

a) az egy adott évben levágott tinók száma meghaladja az évente levágott összes hímivarú szarvasmarhafélék 60 %-át; és

b) egy adott évben a szeptember 1. és november 30. közötti időszakban levágott tinók száma meghaladja az évente levágott összes tinó 35 %-át,

a termelők, ha arra igényt nyújtanak be, a különleges támogatás mellett további támogatásra (szezonalitást csökkentő támogatás) válhatnak jogosulttá. Azonban ha Írországban vagy Észak-Írországban mindkét fent említett intervenciós arányt elérték, a támogatást Írországban és Észak-Írországban alkalmazni kell.

E cikk alkalmazásában az Egyesült Királyságot és Észak-Írországot külön entitásnak kell tekinteni.

(2) E támogatás összegét a következőképpen állapítják meg:

– egy adott év első 15 hetében levágott állatok után 72,45 euró állatonként,

– egy adott év 16. és 17. hetében levágott állatok után 54,34 euró állatonként,

– egy adott év 18–21. hetében levágott állatok után 36,23 euró állatonként,

– egy adott év 22. és 23. hetében levágott állatok után 18,11 euró állatonként.

(3) Ha az (1) bekezdés b) albekezdésében szereplő arányt nem érik el, figyelembe véve az (1) bekezdés utolsó előtti mondatát, azok a tagállamok, amelyeknek termelői korábban kaptak szezonalitást csökkentő támogatást, úgy dönthetnek, hogy ezt a támogatást a (2) bekezdésben megállapított összegek 60 %-áig kifizetik.

Ebben az esetben az érintett tagállam:

a) dönthet úgy, hogy ezt a támogatást a kérdéses időszakok közül csak az első kettőre vagy háromra fizeti ki;

b) az intézkedést pénzügyileg azáltal semlegesíti, hogy ugyanabban a költségvetési évben megfelelően csökkenti:

– az abban a tagállamban a tinókra járó különleges támogatás második korosztályra megállapított összegét, és/vagy

– a 2. szakasz szerint fizetendő kiegészítő kifizetéseket,

és tájékoztatja a Bizottságot az alkalmazott csökkentő intézkedésről.

Ezen intézkedés alkalmazásában Írország és Észak-Írország egy entitásnak tekintendő az (1) bekezdés a) albekezdésében szereplő arány kiszámításakor, és ebből következően a támogatásra való jogosultság megítélésekor.

(4) Annak megállapítására, hogy az e cikkben szereplő százalékos arányokat meghaladták-e, a támogatásra jogosultnak minősülő állat levágásának évét megelőző második évben történt vágásokat kell figyelembe venni.

(5) E cikk részletes alkalmazási szabályait a Bizottság a 43. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően fogadja el.

3. alszakasz

Anyatehénre vonatkozó támogatás

6. cikk

(1) A gazdaságában anyateheneket tartó termelő, ha ilyen igényt nyújt be, jogosultnak minősülhet anyatehén tartásáért járó támogatásra (anyatehénre vonatkozó támogatás). A támogatás éves támogatás formájában, naptári évenként és termelőnként az egyéni felső határon belül jár.

(2) Az anyatehénre vonatkozó támogatás minden olyan termelőnek jár, aki

a) az igény beadásának napjától számított 12 hónapig nem szállít ki tejet vagy tejterméket a gazdaságából.

A gazdaságból közvetlenül a fogyasztónak kiszállított tej vagy tejtermék azonban nem akadálya a támogatás kifizetésének;

b) annyi tejet vagy tejterméket szállít ki, amennyinek a 3950/92/EGK rendelet 4. cikke szerint a gazdaságra számított referenciamennyisége a 120 000 kg-ot nem haladja meg. Azonban a tagállamok általuk meghatározott objektív kritériumok alapján dönthetnek úgy, hogy ezt a mennyiségi korlátot megváltoztatják vagy megszüntetik,

feltéve hogy az igény benyújtásának napjától számított hat egymást követő hónapban a fenti termelő által tartott anyatehenek száma legalább 80 %-a, az üszők száma legalább 20 %-a annak az anyatehén-, illetve üszőszámnak, amelyre a termelő a támogatást igényelte.

Az első albekezdés a) és b) pontja alkalmazásában az állatok számának meghatározásához azt, hogy egy tehén anyatehén-állományhoz vagy tejelő állományhoz tartozik-e a kedvezményezettnek a tej- és tejterméképiac közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1255/1999/EK tanácsi rendelet [1] 16. cikkének (3) bekezdése szerint meghatározott egyéni referenciamennyisége alapján, valamint az átlagos tejhozam alapján állapítják meg.

(3) A termelő támogatásra való jogosultságát a 7. cikk fogalommeghatározása szerinti egyéni felső határ alkalmazása korlátozza.

(4) A támogatás összegét támogatható állatonként a következőképpen állapítják meg:

– a 2000-es naptári évre 163 euró,

– a 2001-es naptári évre 182 euró,

– a 2002-es naptári évre és az azt követő naptári évekre 200 euró.

(5) A tagállamok állatonként maximum 50 euró kiegészítő nemzeti anyatehénre vonatkozó támogatást fizethetnek, feltéve hogy ez nem vezet hátrányos megkülönböztetéshez az érintett ország állattenyésztői között.

Azoknál a gazdaságoknál, amelyek a strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. június 21-i 1251/1999/EK tanácsi rendelet [2] 3. és 6. cikkének fogalommeghatározása szerinti régióban helyezkednek el, állatonként a kiegészítő támogatás első 24,15 euróját az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap Garanciarészlege fedezi.

Olyan tagállamok esetében, ahol a szarvasmarha-populáción belül az anyatehenek aránya olyan magas, hogy legalább a tehenek teljes számának 30 %-át eléri, és legalább a levágott hímivarú szarvasmarhák 30 %-a az S és E profilú osztályhoz tartozik, az EAGGF Garanciarészlege a kiegészítő támogatást teljes egészében fedezi. A fenti százalékos arányok meghaladását a támogatás fizetésének évét megelőző két év átlagának alapján állapítják meg.

(6) E cikk alkalmazásában csak húshasznú fajtához tartozó vagy húshasznú fajtával való keresztezésből született, és hústermelésre szánt borjak nevelésére tartott állományhoz tartozó üszőket lehet számításba venni.

(7) A Bizottság a 43. cikkben leírt eljárásnak megfelelően fogadja el e cikk részletes alkalmazási szabályait, különösen a 3. cikkben szereplő anyatehén elv fogalommeghatározásával kapcsolatos szabályokat, és határozza meg az átlagos tejhozamot.

7. cikk

(1) 2000. január 1-jén az egyes termelők egyéni felső határa egyenlő lesz azokkal az anyatehénre vonatkozó támogatási jogokkal (támogatási jogokkal), amelyekkel az adott termelő 1999. december 31-én a vonatkozó közösségi jogszabályoknak megfelelően rendelkezett, szükség szerint a (3) bekezdés szerinti módosítással.

[1] HL L 160., 1999.6.26., 48. o.

[2] HL L 160., 1999.6.26., 1. o.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy 2000. január 1-től a támogatási jogok összessége területükön ne haladja meg a II. mellékletben meghatározott nemzeti felső határokat és hogy a 9. cikkben említett nemzeti tartalékokat létrehozhassák.

(3) Ha a (2) bekezdésben szereplő módosítás a termelők egyéni felső határainak csökkentését kívánja, azt ellentételezés fizetése nélkül teszik meg, és a döntést olyan objektív kritériumok alapján hozzák meg, amelyek különösen a következőkre terjednek ki:

– az az arány, amelynél a termelők egyéni felső határaikat használták a 2000-es évet megelőző három referenciaévben,

– beruházás vagy külterjes tartási program végrehajtása a marha- és borjúhúságazatban,

– különleges természeti körülmények vagy a támogatás megvonását vagy csökkentett mértékű kifizetését eredményező szankciók legalább egy referenciaévben,

– további kivételes körülmények, amelyeknek hatására a támogatások legalább egy referenciaévben nem feleltek meg a megelőző évek során megállapított aktuális helyzetnek.

(4) A (2) bekezdésben foglalt intézkedés alapján visszavont támogatási jogokat törlik.

(5) E cikk részletes alkalmazási szabályait a Bizottság a 43. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően fogadja el.

8. cikk

(1) Ha egy termelő gazdaságát eladja vagy egyéb módon másnak átadja, valamennyi anyatehénre vonatkozó támogatási jogát is átadhatja annak a személynek, aki a gazdaságot átveszi. Jogait részben vagy egészben más termelőknek a gazdaság átadása nélkül is átadhatja.

Ha a támogatási jogokat a gazdaság átadása nélkül adja át, akkor az átadott jogok egy része, amely a 15 %-ot nem haladhatja meg, ellentételezés fizetése nélkül annak a tagállamnak a nemzeti tartalékára száll vissza ingyenes újraelosztás céljára, amely tagállamban a gazdaság elhelyezkedik.

(2) A tagállamok:

a) megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a támogatási jogokat ne adják ki az olyan érzékeny területekről vagy régiókból, ahol a marhahús- és borjúhústermelés a helyi gazdasági élet számára különösen fontos;

b) rendelkezhetnek arról, hogy a jogok átadása a gazdaság átadása nélkül közvetlenül a termelők közt történjék, vagy a nemzeti tartalék közbeiktatásával történjék.

(3) A tagállamok egy később meghatározandó időpontig engedélyezhetik a támogatási jogok olyan részeinek ideiglenes átruházását, amelyeket az érintett jogok birtokosai nem szándékoznak felhasználni.

(4) E cikk részletes alkalmazási szabályait a Bizottság a 43. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően fogadja el.

E részletes szabályok elsősorban a következőkre vonatkoznak:

– olyan rendelkezések, amelyek képessé teszik a tagállamokat a támogatási jogok átadásával kapcsolatos problémák megoldására olyan esetekben, ha a termelők nem tulajdonosai annak a földterületnek, amelyen gazdaságuk elterül, és

– konkrét szabályok arra a minimális számra vonatkozóan, ami részleges átadás tárgyát képezheti.

9. cikk

(1) Az egyes tagállamok fenntartják az anyatehénre vonatkozó támogatási jogok nemzeti tartalékát.

(2) Minden olyan támogatási jog, amelyet a 8. cikk (1) bekezdése vagy más közösségi rendelkezés alapján vontak vissza, a nemzeti tartalékba kerül a 7. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül.

(3) A tagállamok nemzeti tartalékaikat arra használják fel, hogy a tartalék határain belül támogatási jogokat juttassanak új betelepülőknek, fiatal farmereknek vagy más elsőbbséget élvező termelőknek.

(4) E cikk részletes alkalmazási szabályait a Bizottság a 43. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően fogadja el. E szabályok különösen a következőkre vonatkoznak:

– abban az esetben alkalmazandó intézkedések, ha egy tagállamban nem használják a nemzeti tartalékot,

– fel nem használt, a nemzeti tartalékba visszakerült támogatási jogokra vonatkozó intézkedések.

10. cikk

(1) A 6. cikk (3) bekezdésétől eltérően azok a tagállamok, ahol az anyatehenek több mint 60 %-át az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalapból (EMOGA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról, valamint egyes rendeletek módosításáról, illetve hatályon kívül helyezéséről szóló, 1999. május 17-i 1257/1999/EK tanácsi rendelet [1] 18. cikke értelmében vett hegyvidéki területeken tartják, dönthetnek úgy, hogy az érintett tagállam által felállítandó nemzeti felső határokon belül külön kezelik az üszők után járó anyatehénre vonatkozó támogatást az anyatehénre vonatkozó támogatástól.

Ez a külön nemzeti felső határ nem haladhatja meg az érintett tagállamnak az e rendelet II. mellékletében megállapított nemzeti felső határát. Az ott megadott nemzeti felső határ a külön nemzeti felső határral azonos összeggel csökken.

Ha egy tagállamban, amely él az (1) bekezdés szerinti felhatalmazással, az olyan üszők száma, amelyekre igénylést nyújtottak be, és amelyek kielégítik az anyatehénre vonatkozó támogatás elnyerésének követelményeit, meghaladja a külön nemzeti felső határt, akkor a támogatható állatok számát az adott évre termelőnként arányosan kell csökkenteni.

(2) E cikk alkalmazásában csak a húshasznú fajta marha vagy húsmarhával való keresztezésből született üszők vehetők figyelembe.

(3) E cikk részletes alkalmazási szabályait a Bizottság a 43. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően fogadja el.

4. alszakasz

Vágási támogatás

11. cikk

(1) A gazdaságában szarvasmarhákat tartó termelő, ha ilyen igényt nyújt be, vágási támogatásra jogosultnak minősülhet. A támogatás az arra alkalmas állatok levágásakor vagy Közösségen kívüli országba való exportálásakor, később meghatározandó nemzeti felső határokon belül jár.

A vágási támogatásra a következők alkalmasak:

a) bikák, tinók, tehenek és üszők nyolc hónapos kor felett;

b) egy hónaposnál idősebb, de hét hónaposnál fiatalabb borjak, ha a hasított test súlya 160 kg-nál kevesebb,

feltéve hogy azokat egy később meghatározandó időtartamig a termelő tartotta.

(2) A támogatás összegét a következőképpen állapítják meg:

a) az (1) bekezdés a) albekezdésében meghatározott támogatható állatokra, állatonként:

– a 2000-es naptári évben 27 euró,

– a 2001-es naptári évben 53 euró,

– a 2002-es naptári évben és az azt követő naptári években 80 euró;

b) az (1) bekezdés b) albekezdésében meghatározott támogatható állatokra állatonként:

– a 2000-es naptári évben 17 euró,

– a 2001-es naptári évben 33 euró,

– a 2002-es naptári évben és az azt követő naptári években 50 euró.

(3) Az (1) bekezdésben szereplő nemzeti felső határokat tagállamonként, az (1) bekezdés a) és b) albekezdésében meghatározott mindkét állatcsoportra külön-külön állapítják meg. Az egyes felső határok megegyeznek az e két csoporthoz tartozó olyan állatok számával, amelyeket 1995-ben az adott tagállamban levágtak, ha a levágott állatok számához hozzáadják a Közösségen kívüli országokba exportált állatok számát, az arra az évre vonatkozó Eurostat-adatok vagy a Bizottság által elfogadott egyéb közzétett hivatalos statisztikai adatok szerint.

(4) Ha egy adott tagállamban az összes olyan állat száma, amelyre igénylést nyújtottak be az (1) bekezdés a) vagy b) albekezdésében meghatározott két állatcsoport tekintetében, és amely kielégíti a vágási támogatás elnyerésének követelményeit, meghaladja az arra a csoportra megállapított nemzeti felső határt, akkor az ahhoz a csoporthoz tartozó összes támogatható állat számát az adott évre termelőnként arányosan kell csökkenteni.

(5) E cikk részletes alkalmazási szabályait a Bizottság a 43. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően fogadja el.

[1] HL L 160., 1999.6.26., 80. o.

5. alszakasz

Állománysűrűség

12. cikk

(1) A különleges támogatásra és anyatehénre vonatkozó támogatásra jogosultnak minősülő állatok összes számát behatárolja a gazdaságban évente és hektáronként két számosállat-egységben (SZÁE) megszabott állománysűrűség kritériumként való alkalmazása. Ezt az állománysűrűséget SZÁE egységekben a gazdasági állatok számára fenntartott szálastakarmányt termő területére vetítve kell kifejezni, ahol szálastakarmányt termelnek a gazdaságban tartott állatok számára. Azonban az állománysűrűségi kritérium alkalmazása alól mentesülnek a termelők, ha a birtokukon tartott és az állománysűrűség meghatározásánál figyelembe veendő állatok száma nem több, mint 15 SZÁE.

(2) A gazdaságban az állománysűrűség meghatározásánál figyelembe kell venni:

a) azokat a hímivarú szarvasmarhákat, anyateheneket és üszőket, juhokat és/vagy kecskéket, amelyekre támogatási igényt nyújtottak be, valamint azokat a tejelő teheneket, amelyek a termelőre kiosztott összes referenciamennyiségű tej előállításához szükségesek. Az állatok számát a III. mellékletben szereplő átváltási táblázat segítségével számítják át SZÁE-re;

b) a takarmánytermő-területet, amely a gazdaságnak azt a területét jelenti, amely az egész naptári év folyamán rendelkezésre áll a szarvasmarhák, juhok és kecskék tartásához. A takarmánytermő-területbe nem számítandók bele:

   – épületek, erdők, tavak és utak,

   – olyan területek, amelyeket más közösségi támogatás elnyerésére alkalmas növényi kultúrák, vagy állandó kultúrák vagy kerti növények céljára használnak, kivéve az állandó legelőt, amelyre területi kifizetés jár e rendelet 17. cikke és az 1255/1999/EK rendelet 19. cikke alapján,

   – olyan területek, amelyek egyes szántóföldi növények termelői számára létrehozott támogatási rendszerben támogatásra jogosultnak minősülnek, amelyeket szárított takarmány támogatási rendszerben használnak, és amelyek nemzeti vagy közösségi területpihentetési rendszerbe tartoznak.

A takarmánytermő-területbe beszámítandók a megosztott hasznosítású területek és azok a területek, amelyeken vegyes kultúrákat termesztenek.

(3) E cikk részletes alkalmazási szabályait a Bizottság a 43. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően fogadja el. E szabályok különösen a következőket érintik:

– a megosztott hasznosítású területekkel és olyan területekkel kapcsolatosak, amelyeken vegyes kultúrákat termesztenek,

– az állománysűrűségi kritérium helytelen alkalmazásának megelőzését teszik lehetővé.

6. alszakasz

Extenzifikációs kifizetés

13. cikk

(1) Különleges támogatásban és/vagy anyatehénre vonatkozó támogatásban részesülő termelők jogosultak lehetnek extenzifikációs kifizetésre.

(2) Az extenzifikációs kifizetés összege 100 euró elnyert különleges támogatásonként és anyatehénre vonatkozó támogatásonként, feltéve hogy az érintett naptári évre vonatkozóan az érintett gazdaságban az állattartási sűrűség hektáronként 1,4 SZÁE vagy annál kevesebb.

A tagállamok határozhatnak úgy, hogy az extenzifikációs kifizetést a következőképpen fizetik:

a) a 2000-es és a 2001-es naptári évekre vonatkozóan 33 euró összeget, ha az állománysűrűség hektáronként 1,6 SZÁE vagy több és 2,0 SZÁE vagy kevesebb, és 66 euró összeget, ha az állománysűrűség hektáronként 1,6 SZÁE-nél kevesebb;

b) a 2002-es és az azt követő naptári évekre vonatkozóan 40 euró összeget, ha az állománysűrűség hektáronként 1,4 SZÁE vagy több és 1,8 SZÁE vagy kevesebb, és 80 euró összeget, ha az állománysűrűség hektáronként 1,4 SZÁE-nél kevesebb.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában:

a) a 12. cikk (2) bekezdésének a) albekezdésétől eltérően, a gazdaságok állománysűrűségét az érintett naptári évben ott jelenlévő olyan hímivarú szarvasmarhák, tehenek és üszők, valamint juhok és/vagy kecskék figyelembevételével állapítják meg, amelyekre ugyanarra a naptári évre vonatkozóan támogatási igényt nyújtottak be. Az állatok számát a III. mellékletben közölt átváltási táblázat segítségével számítják át SZÁE egységekre.

b) a 12. cikk (2) bekezdése b) albekezdése harmadik fordulatának sérelme nélkül, az egyes szántóföldi növények termelői számára támogatási rendszer létrehozásáról szóló, 1999. május 17-i 1251/1999/EK tanácsi rendelet [1] I. mellékletének fogalommeghatározása szerinti szántóföldi növények termesztésére használt terület nem tekinthető „takarmánytermő-terület”-nek;

[1] HL L 160., 1999.6.26., 1. o.

c) az állománysűrűség számításánál figyelembe veendő takarmánytermő-terület legalább 50 %-ban legelő legyen. A „legelő” fogalmát a tagállamok határozzák meg. A fogalommeghatározásnak legalább azt a kritériumot tartalmaznia kell, hogy a legelő gyepterület, amelyet a helyi gazdálkodási gyakorlat szerint rendeltetésszerűen szarvasmarhák és/vagy juhok legeltetésére használnak. Ez azonban nem zárja ki a legelő azonos éven belüli vegyes hasznosítását (legeltetés, szénа, szilázsfű).

(4) Az állománysűrűségre a (2) bekezdésben leírt követelmények sérelme nélkül a termelők, ha olyan tagállamokban működnek, ahol a tejtermelés több mint 50 %-a az 1251/1999/EK rendelet 18. cikkének értelmében vett hegyvidéki területen folyik, és gazdaságuk ilyen területen helyezkedik el, ott tartott tejelő teheneik után megkaphatják az extenzifikációs kifizetést a (2) bekezdésben leírtak szerint.

(5) A Bizottság a 43. cikkben leírt eljárás szerint:

– elfogadja e cikk részletes alkalmazási szabályait,

– ha szükséges, módosítja a (2) bekezdésben leírt összegeket, figyelembe véve elsősorban az előző naptári évben a kifizetésre alkalmasnak minősült állatok számát.

2. szakasz

Kiegészítő kifizetések

14. cikk

(1) A tagállamok éves alapon kiegészítő kifizetést adnak területükön a termelőknek, a IV. mellékletben feltüntetett teljes körű összegek erejéig. E támogatásokat objektív kritériumok, elsősorban az ide vonatkozó termelési struktúrák és feltételek szerint adják oly módon, hogy biztosítsák a termelők közötti egyenlő elbánást és elkerüljék a piac és a verseny torzulásait. Továbbá ezek a támogatások nem kötődnek a piaci árak ingadozásaihoz.

(2) A kiegészítő kifizetések állatlétszám-alapú fizetés (15. cikk) és/vagy területi kifizetés (17. cikk) formájában nyújthatók.

15. cikk

(1) Állatlétszám-alapú fizetést lehet nyújtani

a) hímivarú szarvasmarhákra;

b) anyatehenekre;

c) tejelő tehenekre;

d) üszőkre.

(2) Az állatlétszám-alapú fizetés nyújtható a 11. cikkben foglaltak szerint járulékos összegként minden kapott vágási támogatás egységre, kivéve a borjúkat. Egyéb esetekben az állatlétszám-alapú fizetés nyújtása függ:

a) a 16. cikkben leírt különleges állománysűrűségi követelményektől;

b) a tagállamok által megállapított egyedi állománysűrűségi követelményektől.

(3) Az egyedi állománysűrűségi követelményeket a következőképpen állapítják meg:

– a 12. cikk (2) bekezdésének a) albekezdésében szereplő takarmánytermő-terület alapján, kivéve azokat a területeket, amelyekre területi kifizetés jár a 17. cikknek megfelelően,

– különösen figyelembe véve az érintett termelési típus környezeti hatását, a szarvasmarhanevelésre használt terület környezeti érzékenységét és azokat az intézkedéseket, amelyeket e terület környezetvédelmi helyzetének fenntartása vagy javítása érdekében foganatosítottak.

16. cikk

(1) Hímivarú szarvasmarhákra állatlétszám-alapú fizetést naptári évenként az egyes tagállamokban legfeljebb olyan állatszámra lehet adni, amely:

– megegyezik az érintett tagállam I. melléklet szerinti regionális felső határával, vagy

– megegyezik azoknak a hímivarú szarvasmarháknak a számával, amelyekre 1997-ben támogatást fizettek, vagy

– megegyezik az 1997., 1998. és 1999. évben átlagosan levágott hímivarú szarvasmarháknak az Eurostat ezen évekre vonatkozó statisztikáiból vagy a Bizottság által elfogadott egyéb, ezen évekre vonatkozóan közzétett statisztikai információból származó számával.

A tagállamok is rendelkezhetnek a hímivarú szarvasmarhák gazdaságonkénti számának az állatlétszám-alapú fizetés szempontjából történő behatárolásáról, mely létszámhatárt a tagállamok határozzák meg országos vagy regionális alapon.

Csak a nyolc hónapnál idősebb hímivarú szarvasmarhák támogathatók. Ha az állatlétszám-alapú fizetést vágáskor teljesítik, a tagállamok határozhatnak úgy, hogy ezt a feltételt azzal helyettesítik, hogy a hasított test minimális súlya legalább 180 kg legyen.

(2) A 6. cikk (4) bekezdése és a 10. cikk szerint anyatehénre vonatkozó támogatásra jogosultnak minősülő tejelő tehenekre és üszőkre állatlétszám-alapú fizetést csak a 6. cikk (4) bekezdése szerinti anyatehénre vonatkozó támogatás egységenként, mint kiegészítő összeget lehet nyújtani.

(3) Tejelő tehenekre állatlétszám-alapú fizetést csak mint a gazdaságban hozzáférhető, támogatásra alkalmas referenciamennyiség egy tonnájára számított, az 1255/1999/EK rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint megállapított összeget lehet nyújtani.

A 15. cikk (2) bekezdésének b) albekezdését nem kell alkalmazni.

(4) Üszőkre vonatkozó állatlétszám-alapú fizetést a (2) bekezdésben szereplők kivételével naptári évenként egy tagállamban legfeljebb olyan üszőszámra lehet adni, amely megegyezik az 1997., 1998. és 1999. években átlagosan levágott üszőknek az Eurostat ezekre az évekre vonatkozó statisztikáiból vagy a Bizottság által elfogadott egyéb, ezekre az évekre vonatkozóan közzétett statisztikai információból származó számával.

17. cikk

(1) Területi, hektáronkénti támogatás jár az olyan állandó legelőre,

a) amely az érintett naptári év folyamán a termelő rendelkezésére áll;

b) amelyet nem használnak a 15. cikk (3) bekezdése szerinti sajátos állománysűrűségi követelmények teljesítésére; és

c) amelyre vonatkozóan ugyanabban az évben nem igényeltek támogatást az egyes szántóföldi növények termelői számára létrehozott támogatási rendszerben, a takarmánytámogatási rendszerben és más állandó kultúrák vagy kerti növények közösségi támogatási rendszerében.

(2) Olyan régióban, amelyre területi kifizetés nyújtható, az állandó legelő területe nem haladhatja meg az érintett regionális bázisterületet.

A regionális bázisterületeket a tagállamok állapítják meg, mint az 1995., 1996. és 1997. években szarvasmarhák nevelésére rendelkezésre álló állandó legelő hektárjainak átlagos számát.

(3) A hektáronként maximálisan adható területi kifizetés, beleértve az 1255/1999/EK rendelet 19. cikkéből következő területi kifizetést, nem lehet több, mint:

– 210 euró a 2000-es naptári évben,

– 280 euró a 2001-es naptári évben,

– 350 euró a 2002-es naptári évben és az azt követő naptári években.

18. cikk

A tagállamok 2000. január 1. előtt részletesen tájékoztatják a Bizottságot a kiegészítő kifizetés nyújtásával kapcsolatos nemzeti intézkedéseikről. A tagállamok ezen intézkedések valamennyi módosítását legkésőbb azok elfogadása után egy hónappal bejelentik a Bizottságnak.

19. cikk

A tagállamok 2004. április 1. előtt részletes jelentést terjesztenek a Bizottság elé e szakasz végrehajtásáról.

A Bizottság 2005. január 1. előtt értékeli e szakasz végrehajtását, és megvizsgálja a közösségi alapoknak a IV. melléklet szerinti elosztását a tagállamok között, különösen figyelembe véve a tagállamok részvételének alakulását a közösségi marhahústermelésben. Ha szükséges, a Bizottság megfelelő javaslatokat terjeszt a Tanács elé.

20. cikk

E szakasz részletes alkalmazási szabályait a Bizottság a 43. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően fogadja el.

3. SZAKASZ

Közös rendelkezések

21. cikk

E fejezet szerinti közvetlen kifizetésre a 820/97/EK rendelet szerint azonosított és nyilvántartott állatok minősülhetnek jogosultnak.

22. cikk

(1) Az e fejezet szerinti közvetlen kifizetéseket, a szezonalitást csökkentő támogatást kivéve, akkor fizetik ki, amikor az ellenőrzések megtörténtek, de nem előbb, mint annak a naptári évnek október 16-án, amelyik naptári évre az igényt benyújtották.

(2) Megfelelően indokolt kivételes esetektől eltekintve:

– az e fejezet szerinti közvetlen kifizetéseket legkésőbb azt a naptári évet követő év június 30-án kifizetik, amelyik naptári évre az igényt benyújtották,

– a szezonalitást csökkentő támogatást akkor fizetik ki, amikor az ellenőrzések megtörténtek, és nem később, mint annak a naptári évnek október 15-én, amelyik naptári évre az igényt benyújtották.

23. cikk

(1) Ha egy termelő szarvasmarha-állományához tartozó egyedben a 96/22/EK tanácsi irányelv [1] alapján tiltott maradékanyagot, vagy a fenti törvény alapján engedélyezett, de törvényellenesen használt maradékanyagot mutatnak ki a 96/23/EK irányelvnek [2] megfelelően, vagy pedig ha nem engedélyezett anyagot vagy terméket, vagy a 96/22/EK tanácsi irányelv szerint engedélyezett, de törvényellenesen tartott anyagot vagy terméket találnak a termelő gazdaságában bármely formában, a termelőt a fenti esetek feltárásának naptári évére kizárják az e részben rendelkezett összegekhez való hozzájutásból.

Ismételt jogsértés esetén a kizárási időszakot az elkövetett cselekmény súlyosságától függően attól az évtől számított öt évre ki lehet terjeszteni, amikor az ismételt jogsértést felfedték.

(2) Az állatok tulajdonosa vagy gondozója részéről az ellenőrzés elvégzése, vagy a maradványmegfigyelési tervek végrehajtásához szükséges mintavétel, vagy a 96/23/EK irányelv szerinti vizsgálatok és ellenőrzések során tapasztalható akadályozás esetén az (1) bekezdés szerinti szankciókat kell alkalmazni.

(3) E cikk részletes alkalmazási szabályait a Bizottság a 43. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően fogadja el.

24. cikk

A közvetlen kifizetések 1. és 2. szakaszban leírt összegei a termelés, termelékenység és a piacok figyelembevételével a Szerződés 37. cikkének (2) bekezdésében leírt eljárással megváltoztathatók.

25. cikk

Az e fejezetben előírt közvetlen kifizetések nyújtására fordított költség az 1258/1999/EK rendelet 2. cikke (2) bekezdésének értelmében vett intervenciós intézkedésnek minősül.

2. FEJEZET

MAGÁN- ÉS INTERVENCIÓS RAKTÁROZÁS

26. cikk

(1) 2002. július 1-jétől magántárolási támogatás nyújtásáról akkor lehet határozni, ha a nyilvántartásba vett közösségi piaci ár az 1208/81/EGK rendeletben előírt hasított kifejlett marhák közösségi osztályozási rendszere (a továbbiakban: közösségi rendszer) alapján alacsonyabb, és valószínűen alacsonyabb is marad, mint az alapár 103 %-a.

(2) A közösségi rendszer alapján a hímivarú szarvasmarha R3 osztályú hasított testére megállapított alapára 2 224 euró/t.

(3) Magántárolási támogatás adható kifejlett szarvasmarhák friss vagy előhűtött, hasított test, hasított féltest, kompenzált testnegyed, elülső és hátulsó negyed formában lévő húsára.

(4) A Tanács a Szerződés 37. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően eljárva:

– megváltoztathatja az alapárat, elsősorban annak szükségességét véve figyelembe, hogy ezt az árat egy olyan szinten rögzítsék, amely hozzájárul a piaci árak stabilizálásához, de anélkül, hogy strukturális többletek képződéséhez vezetne a Közösségben,

[1] Az egyes hormon- vagy tireosztatikus hatású anyagoknak és a ß-agonistáknak az állattenyésztésben történő felhasználására vonatkozó tilalomról és a 81/602/EGK, 88/146/EGK és 88/299/EGK irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 1996. április 29-i 96/22/EK tanácsi irányelv (HL L 125., 1996.5.23., 3. o.).

[2] Az egyes élő állatokban és állati termékekben lévő anyagok és azok maradványainak ellenőrzésére szolgáló intézkedésekről, valamint a 85/358/EGK és 86/469/EGK irányelvek, továbbá a 89/187/EGK és 91/664/EGK határozatok hatályon kívül helyezéséről szóló, 1996. április 29-i 96/23/EK tanácsi irányelv (HL L 125., 1996.5.23., 10. o.).

– módosíthatja a (3) bekezdésben azoknak a termékeknek a körét, amelyekre magántárolási támogatás adható.

(5) A Bizottság a 43. cikkében leírt eljárással fogadja el e cikk részletes alkalmazási szabályait és dönt magántárolási támogatások nyújtásáról.

27. cikk

(1) 2002. július 1-jétől az állami intervenciót akkor nyitják meg, ha két egymást követő hét időtartama alatt valamely tagállamban vagy valamely tagállam egy régiójában az 1208/81/EGK rendelet szerinti közösségi rendszer alapján nyilvántartásba vett piaci átlagár nem éri el az 1 560 eurót tonnánként; ebben az esetben az intervenciós hivatalok a 0201 10 00 és a 0201 20 20–0201 20 50 KN-kódok alá tartozó közösségi eredetű friss vagy hűtött hús egy vagy több, később meghatározandó kategóriáját, minőségét vagy minőségi osztályát vásárolhatják fel.

(2) Az (1) bekezdés szerinti felvásárlásnál csak olyan alkalmas ajánlat fogadható el, amely valamely tagállamban vagy valamely tagállam egy régiójában nyilvántartásba vett piaci átlagárral megegyezik vagy annál alacsonyabb, és amelyet egy objektív kritériumok alapján meghatározandó összeggel növeltek meg.

(3) A felvásárlási árat és az intervencióra elfogadott mennyiségeket pályázati eljárással határozzák meg, és ezeket különleges körülmények esetén tagállamonként vagy tagállamon belüli régiónként a nyilvántartásba vett piaci átlagár alapján rögzíteni lehet. A pályázati eljárásnak minden érintett személy részére egyenlő esélyt kell biztosítaniuk. A pályázatokat, ahol szükséges, kereskedelmi struktúrák figyelembevételével meghatározott termékleírások alapján nyitják meg.

(4) A 43. cikkben szereplő eljárás szerint:

– határozzák meg az intervencióra alkalmas termékeket, kategóriákat, minőségeket és minőségi csoportokat,

– rögzítik a felvásárlási árakat és az intervencióra elfogadott mennyiségeket,

– állapítják meg a (2) bekezdésben említett növelés mértékét,

– határozzák meg e cikk részletes alkalmazási szabályait,

– fogadják el az ezeknek az intézkedéseknek a végrehajtásához szükséges átmeneti rendelkezéseket.

A Bizottság dönt:

– a felvásárlás megnyitásáról, ha az (1) bekezdés szerinti feltétel két egymást követő héten keresztül teljesül,

– a felvásárlás lezárásáról, ha az (1) bekezdés szerinti feltétel legalább egy héten keresztül már nem teljesül.

28. cikk

(1) Az intervenciós hivatalok által e rendelet 27. és 47. cikke és a 805/68/EGK rendelet 5. és 6. cikke rendelkezései szerint felvásárolt termékek elhelyezése úgy történik, hogy elkerüljék a piac bármiféle megzavarását és biztosítsák az árukhoz való egyenlő hozzáférést és az egyenlő elbánást a beszerzők részére.

(2) E cikk részletes alkalmazási szabályait, elsősorban az eladási árakra, a raktározásból való kibocsátás feltételeire, és ahol szükséges, az intervenciós intézmények által felvásárolt termékek feldolgozására vonatkozóan a Bizottság fogadja el a 43. cikkben leírt eljárás szerint.

II. CÍM

KERESKEDELEM HARMADIK ORSZÁGOKKAL

29. cikk

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésének a) albekezdésében felsorolt termékek bármelyikének a Közösségbe való importja behozatali engedély bemutatásához kötött.

Az 1. cikk (1) bekezdésének b) albekezdésében felsorolt termékek bármelyikének a Közösségbe való importját és az 1. cikk (1) bekezdésének a) és b) albekezdésében felsorolt termékek Közösségből való exportját behozatali vagy kiviteli engedély bemutatásához lehet kötni.

Az engedélyeket a tagállamok minden kérelmező részére kiadják, tekintet nélkül azok telephelyére a Közösségen belül, és a 32. és 33. cikk alkalmazása érdekében hozott intézkedések sérelme nélkül.

A behozatali és a kiviteli engedélyek a Közösség egész területén érvényesek. Ezen engedélyek kiadása biztosíték letételéhez kötött, amely garantálja, hogy a termékeket az engedély érvényességi ideje alatt importálják vagy exportálják; amennyiben az import vagy export ezen idő alatt nem vagy csak részben történik meg, a biztosíték – a *vis major* eseteit kivéve – teljesen vagy részben elkobzásra kerül.

(2) E cikk részletes alkalmazási szabályait a Bizottság fogadja el a 43. cikkben leírt eljárás szerint. E szabályok elsősorban a következőkre vonatkozhatnak:

a) az engedélyek érvényességi ideje;

b) azoknak a termékeknek a jegyzéke, amelyekre az (1) bekezdés második albekezdése szerint behozatali vagy kiviteli engedély szükséges.

30. cikk

Amennyiben e rendelet másképp rendelkezik, az 1. cikkben felsorolt termékekre a közös vámtarifában szereplő vámtételeket kell alkalmazni.

31. cikk

(1) Olyan káros hatások megelőzése vagy ellensúlyozása érdekében, amelyek a Közösségben a piacon megjelenhetnek egyes, az 1. cikkben felsorolt termékek importjának eredményeképpen, egy vagy több ilyen termék importját a 30. cikkben leírt vámtétel mellett kiegészítő importvám fizetéséhez kötik, ha a többoldalú kereskedelmi tárgyalások Uruguay-i Fordulójának keretében a Szerződés 300. cikkének megfelelően kötött mezőgazdasági megállapodás 5. cikkében foglalt feltételek teljesülnek, kivéve ha az import vélhetően nem zavarja meg a közösségi piacot, vagy ha a hatások nem lennének arányosak a szándékolt célkitűzéssel.

(2) Azon intervenciós árak, amelyek alatt kiegészítő vámot lehet kivetni, a Közösség által a Kereskedelmi Világszervezethez továbbított árak.

Azt az intervenciós mennyiséget, amelyeknek túllépése a kiegészítő importvám kivetésének feltétele, elsősorban az (1) bekezdés szerinti káros hatás jelentkezésének vagy várható jelentkezésének évét megelőző három év során a Közösségbe érkezett import alapján határozzák meg.

(3) A kiegészítő importvám kivetésénél figyelembe veendő importárakat a kérdéses szállítmány CIF importárai alapján határozzák meg.

E célból a CIF importárakat ellenőrizni kell a termék reprezentatív világpiaci árával vagy a közösségi import piacon elért áraival való összehasonlítás útján.

(4) A Bizottság e cikk alkalmazásának részletes szabályait a 43. cikkben leírt eljárás szerint fogadja el. E részletes szabályok elsősorban a következőket írják elő:

a) azokat a termékeket, amelyekre a mezőgazdasági megállapodás 5. cikkében foglaltak szerint kiegészítő importvámot lehet alkalmazni;

b) az egyéb kritériumokat, amelyek annak biztosításához szükségesek, hogy az (1) bekezdést a mezőgazdasági megállapodás 5. cikke szerint alkalmazzák.

32. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt termékeknek a Szerződés 300. cikkének megfelelően kötött egyezményekből vagy a Tanács bármely más jogszabályából eredő vámkontingenseit a Bizottság nyitja meg és működteti a 43. cikkben leírt eljárással elfogadott részletes szabályoknak megfelelően.

Az 50 000 tonnás fagyasztotthúsimport-kontingenst illetően, amely a, és a KN-kódok alá tartozik, és amelyet feldolgozásra szánnak, a Tanács a Bizottság javaslatára minősített többséggel eljárva előírhatja, hogy a kontingens egészét vagy annak egy részét azonos mennyiségű minőségi hússal töltsék ki 4,375 átváltási arányt alkalmazva.

(2) A kontingensek ügyintézését az alábbi módszerek egyikével vagy azok kombinálásával látják el:

– az igények benyújtásának időbeli sorrendjén alapuló módszer („érkezési sorrend” elve),

– az igények beérkezésekor a kért mennyiségek arányában történő elosztás módszere (az „egyidejű vizsgálat” módszerét alkalmazva),

– a hagyományos kereskedelmi szerkezet figyelembevételén alapuló módszer (a „hagyományos importőrök/új belépők” módszerét alkalmazva).

Más alkalmas módszert is el lehet fogadni.

Az elfogadott módszerek legyenek alkalmasak arra, hogy elkerüljenek mindenfajta megkülönböztetést az érintett piaci szereplők között.

(3) Az elfogadott ügyintézési módszer szükség szerint adjon megfelelő nyomatékot a közösségi piac ellátási követelményeinek, és az e piac egyensúlyának megőrzése iránti igénynek, ugyanakkor lehetőleg építsen azokra a módszerekre, amelyeket korábban esetleg az (1) bekezdésben írtaknak megfelelő kontingensekre alkalmaztak, az Uruguay-i Forduló kereskedelmi tárgyalásainak részeként kötött megállapodásokból eredő jogok sérelme nélkül.

(4) Az (1) bekezdésben említett részletes szabályok rendelkeznek az éves kontingensekről, szükség szerint az év különböző szakaira elosztva, és meghatározzák az alkalmazandó ügyintézési módszert, és adott esetben magukban foglalják a következőket:

a) a termék jellegére, származására és eredetére vonatkozó garanciák; és

b) az a) albekezdésben említett garanciákat hitelesítő okmányok elismerése; és

c) a behozatali engedélyek kibocsátásának feltétele és érvényességi ideje.

33. cikk

(1) Az 1. cikkben felsorolt termékek exportképessé tételéhez szükséges mértékben az e termékek világpiaci árfolyama és ára alapján és a Szerződés 300. cikkének megfelelően kötött megállapodásokból eredő határokon belül a fenti árfolyam vagy ár, valamint a Közösségen belüli ár közti különbséget exportvisszaterítéssel lehet fedezni.

(2) A visszatérítés mellett exportálható mennyiségek elosztására elfogadandó módszer az, amely

a) leginkább megfelel a termék jellegének és a kérdéses piaci helyzetnek, lehetőséget adva a rendelkezésre álló források lehető leghatékonyabb kihasználására, figyelembe véve a közösségi export hatékonyságát és szerkezetét, de nem eredményezve megkülönböztetést a nagyobb és kisebb piaci szereplők közt;

b) számításba véve az ügyintézési követelményeket, ügyintézés szempontjából a legkevésbé nehézkes az érintett piaci szereplők számára;

c) megelőz az érintett piaci szereplők közötti mindenfajta megkülönböztetést.

(3) A visszatérítések az egész Közösségre nézve azonosak.

Rendeltetési hely szerint változhatnak, ha a világpiaci helyzet vagy egyes piacok különleges körülményei ezt szükségessé teszik.

A visszatérítéseket a Bizottság állapítja meg a 43. cikkben leírt eljárásnak megfelelően. A visszatérítések megállapítása történhet:

a) rendszeres időközönként;

b) emellett, és korlátozott mennyiségekre vonatkozóan, pályázati felhívással olyan termékeknél, amelyeknél ez az eljárás tűnik megfelelőnek.

Amennyiben nem pályázat útján állapítják meg, legalább háromhavonta egyszer meg kell állapítani azoknak a termékeknek a jegyzékét, amelyekre export-visszatérítés jár, és a visszatérítés összegét. A visszatérítés összege azonban három hónapon túl is azonos szinten maradhat, és ha szükséges, a Bizottság valamely tagállam kezdeményezésére vagy hivatalból a közbeeső időszakban is módosíthatja azt.

(4) A visszatérítés megállapításakor a következőket veszik figyelembe:

a) a fennálló helyzetet és a jövőbeni alakulást a következőkre nézve:

– a marhahús- és borjúhúságazat termékeinek ára és hozzáférhetősége a közösségi piacon,

– a marhahús- és borjúhústermékek ára a világpiacon,

b) a marhahús- és borjúhúspiac közös szervezésének céljait, vagyis az egyensúly biztosítását és az árak, illetve a kereskedelem természetes fejlődését ezen a piacon;

c) a Szerződés 300. cikkének megfelelően kötött megállapodásokból eredő korlátokat;

d) annak szükségességét, hogy a közösségi piac zavarait elkerüljék;

e) a tervezett exportok gazdasági vonatkozásait.

Ugyancsak különösen számításba veszik annak szükségességét, hogy egyensúly jöjjön létre a harmadik országokba exportált feldolgozott termékek gyártásában a közösségi alaptermékek felhasználása és az ezekből az országokból belső feldolgozásra beengedett termékek felhasználása között.

(5) Az (1) bekezdésben felsorolt Közösségen belüli árak meghatározásakor a következőket veszik figyelembe:

– a reprezentatív közösségi piacokon uralkodó árakat,

– az export esetén uralkodó árakat.

Az (1) bekezdésben felsorolt nemzetközi kereskedelmi árak meghatározásakor a következőket veszik figyelembe:

– a harmadik országok piacain uralkodó árakat,

– a harmadik országokban a harmadik országokból történő import legkedvezőbb árait,

– az exportáló harmadik országokban nyilvántartott termelői árakat, adott esetben az állami szubvenció figyelembevételével,

– a közösségi határparitásos kínálati árakat.

(6) Visszatérítés csak igény benyújtása és a vonatkozó kiviteli engedély bemutatása mellett jár.

(7) Az 1. cikkben felsorolt termékek exportjára alkalmazandó visszatérítés megegyezik az engedélykérelem benyújtásának napján alkalmazandó visszatérítéssel, és differenciált visszatérítés esetén az ugyanazon a napon alkalmazandó visszatérítéssel:

a) az engedélyen megjelölt rendeltetési helyre vonatkozóan; vagy

b) a tényleges rendeltetési helyre vonatkozóan, ha az eltér az engedélyen feltüntetett rendeltetési helytől. Ilyen esetben az alkalmazandó összeg nem haladhatja meg az engedélyen feltüntetett rendeltetési helynek megfelelő összeget.

Megfelelő intézkedéseket lehet tenni az e bekezdés rugalmas rendelkezéseivel való visszaélések megelőzésére.

(8) A (6) és (7) bekezdéstől a 43. cikkben leírt eljárás szerint el lehet tekinteni olyan, az 1. cikkben felsorolt termékek esetében, amelyekre élelmiszersegély-akciók keretében visszatérítést fizetnek.

(9) A visszatérítést akkor fizetik, ha igazolták, hogy

– a termékek közösségi eredetűek,

– a termékeket a Közösségből exportálták, és

– differenciált visszatérítés esetén a termékek eljutottak az engedélyen feltüntetett rendeltetési helyre vagy más olyan rendeltetési helyre, amelyre a visszatérítést megállapították, a (3) bekezdés b) albekezdésének sérelme nélkül. E szabály alól kivételt lehet tenni a 43. cikkben leírt eljárással, feltéve hogy egyenértékű garanciákat nyújtó feltételeket írtak elő.

Továbbá az élő állatok exportjára járó visszatérítés az állatvédelemre és különösen az állatok szállítás alatti védelmére a közösségi jogban előírt rendelkezések betartásához kötött.

(10) A (9) bekezdés első francia bekezdésének sérelme nélkül, ha a 43. cikkben megállapított eljárással ilyen eltérést nem engedélyeztek, harmadik országból importált és harmadik országba re-exportált termékekre visszatérítés nem fizethető.

(11) A szerződés 300. cikkének megfelelően kötött egyezményekből eredő mennyiségi korlátozások betartását az ott rendelkezett referenciaidőszakra kibocsátott, az érintett termékekre vonatkozó kiviteli engedélyek alapján biztosítják. A többoldalú kereskedelmi tárgyalások Uruguay-i Fordulója keretében vállalt kötelezettségek betartására való tekintettel a referenciaidőszak vége nem befolyásolja a kiviteli engedélyek érvényességét.

(12) E cikk részletes alkalmazási szabályait, beleértve a ki nem osztott vagy fel nem használt exportálható mennyiségek újraelosztására vonathozó rendelkezéseket a Bizottság fogadja el a 43. cikkben megállapított eljárás szerint.

A (9) bekezdés utolsó albekezdését illetően a kérelem tartalmazhatja a feltételeket is, elsősorban a harmadik országokba történő import eseten.

34. cikk

(1) A Tanács a Bizottság javaslatára, minősített többséggel eljárva, a marhahús- és borjúhúspiac közös szervezésének megfelelő működéséhez szükséges mértékig, különleges esetekben az 1. cikkben felsorolt termékekre vonatkozóan teljesen vagy részben megtilthatja az aktív vagy passzív feldolgozással kapcsolatos intézkedéseket.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően azonban, ha az (1) bekezdésben szereplő helyzet kivételes sürgősséggel áll elő, és az aktív vagy passzív feldolgozással kapcsolatos intézkedések a közösségi piacot megzavarják, vagy vélhetően megzavarhatják, a Bizottság valamely tagállam kezdeményezésére vagy hivatalból dönt a szükséges intézkedésekről; ezeket az intézkedéseket, amelyek legfeljebb hat hónapig maradhatnak érvényben és azonnal alkalmazandók, bejelenti a Tanácsnak és a tagállamoknak. Ha a Bizottsághoz valamely tagállamtól érkezik megkeresés, a Bizottság annak kézhezvételétől számított egy héten belül meghozza határozatát.

(3) A Bizottság által elhatározott intézkedéssel kapcsolatban bármely tagállam a bejelentés napjától számított egy héten belül a Tanácshoz fordulhat. A Tanács, minősített többséggel eljárva a Bizottság határozatát jóváhagyhatja, módosíthatja vagy hatályon kívül helyezheti. Ha a Tanács három hónapon belül nem jár el, a Bizottság határozatát hatályon kívül helyezettnek kell tekinteni.

35. cikk

(1) Az e rendelet hatálya alá tartozó termékek vámbesorolására a Kombinált Nómenklatúra értelmezésének általános szabályait és alkalmazásának részletes szabályait kell alkalmazni. Az e rendelet alkalmazásának eredményeként nyert vámnómenklatúra beépítésre kerül a közös vámtarifába.

(2) Amennyiben e rendelet vagy a rendelet alapján elfogadott rendelkezések másképp nem rendelkeznek, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben tilos:

– vámmal azonos hatású egyéb teher kivetése,

– azzal azonos hatású mennyiségi korlátozás vagy intézkedés alkalmazása.

36. cikk

(1) Ha az import vagy az export következtében az 1. cikkben felsorolt termékek közül egynek vagy többnek az esetében olyan komoly zavar vagy annak veszélye jelentkezik, amely várhatóan veszélyezteti a Szerződés 33. cikkében kitűzött célokat, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben megfelelő intézkedéseket lehet alkalmazni mindaddig, amíg a zavar vagy annak veszélye meg nem szűnik.

A Tanács minősített többséggel eljárva, a Bizottság javaslatára általános szabályokat fogad el e bekezdés alkalmazására, és meghatározza azokat a körülményeket és határokat, amelyek keretében a tagállamok védőintézkedéseket alkalmazhatnak.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett helyzet előáll, a Bizottság valamely tagállam kezdeményezésére vagy hivatalból eljárva dönt a szükséges intézkedésekről; ezeket az intézkedéseket, amelyeket azonnal alkalmazni kell, bejelenti a tagállamoknak. Ha a Bizottsághoz valamely tagállamtól érkezik megkeresés, a Bizottság annak kézhezvételétől számított három munkanapon belül meghozza határozatát.

(3) A Bizottság által elhatározott intézkedéssel kapcsolatban bármely tagállam a bejelentés napjától számított három munkanapon belül a Tanácshoz fordulhat. A Tanács késedelem nélkül összeül. A Tanács minősített többséggel eljárva módosíthatja vagy hatályon kívül helyezheti a kérdéses intézkedést attól a naptól számított egy hónapon belül, hogy azt elé beterjesztették.

(4) Ezt a cikket a Szerződés 300. cikke (2) bekezdésének megfelelően kötött egyezményekből következő kötelezettségek figyelembevételével kell alkalmazni.

III. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

37. cikk

A tagállamok a szarvasmarhafélék árát és a szarvasmarhafélék húsának árát a Bizottság által a 43. cikk szerinti eljárással megállapított szabályok alapján veszik nyilvántartásba.

38. cikk

(1) Ha a Közösség piacán lényeges áremelkedést vagy áresést regisztrálnak és ez a helyzet vélhetően folytatódni fog, megzavarva vagy zavarral fenyegetve a piacot, meg lehet tenni a szükséges intézkedéseket.

(2) E cikk részletes alkalmazási szabályait a 43. cikkben leírt eljárás szerint a Bizottság fogadja el.

39. cikk

Figyelembe véve azokat a szabad árumozgást akadályozó korlátozásokat, amelyek az állatbetegségek terjedése elleni küzdelem során alkalmazott intézkedésekből erednek, az ilyen korlátozásoktól sújtott piacot kivételes intézkedésekkel lehet támogatni a 43. cikkben leírt eljárásnak megfelelően. Ezeket az intézkedéseket szigorúan csak olyan mértékben és annyi ideig lehet alkalmazni, ahogyan és amíg az az adott piac támogatásához szükséges.

40. cikk

Amennyiben e rendelet másképp nem rendelkezik, az 1. cikkben felsorolt termékek termelésére és kereskedelmére a Szerződés 87., 88. és 89. cikkét kell alkalmazni.

41. cikk

A tagállamok és a Bizottság közlik egymással az e rendelet betartásához szükséges információkat. A közlendő információk körét a 43. cikkben leírt eljárásnak megfelelően határozzák meg. Az adatok közlésének és megosztásának szabályait ugyanazzal az eljárással fogadják el.

42. cikk

Marha- és Borjúhúspiaci Irányítóbizottság (továbbiakban: „bizottság") alakul, amely a tagállamok képviselőiből áll, elnöke pedig a Bizottság képviselője.

43. cikk

(1) Ha az e cikkben megállapított eljárást kell alkalmazni, az ügyet a bizottság elnöke hivatalból vagy valamely tagállam kezdeményezésére terjeszti a bizottság elé.

(2) A Bizottság képviselője intézkedési tervet terjeszt a bizottság elé. A bizottság a tervről olyan határidőn belül ad véleményt, amilyet az elnök az ügy sürgősségének megfelelően megállapít. A véleményt olyan többséggel adják ki, amilyet a Szerződés 205. cikkének (2) bekezdése a Tanács által a Bizottság javaslatára elfogadott határozatok esetére megállapít. A bizottságon belül a tagállamok szavazatait a fenti cikkben leírt módon súlyozzák. Az elnök nem szavaz.

(3) a) A Bizottság intézkedéseket fogad el, amelyeket azonnal alkalmazni kell.

b) Amennyiben azonban ezek az intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, azokat a Bizottság haladéktalanul közli a Tanáccsal. Ebben az esetben:

– a Bizottság azon intézkedések alkalmazását, amelyeket elfogadott, a fenti közlés időpontjától számítva legfeljebb egy hónapra elhalasztja,

– a Tanács minősített többséggel, az előző francia bekezdésben említett határidőn belül eltérő határozatot hozhat.

44. cikk

A bizottság foglalkozhat bármely más kérdéssel, amelyet elnöke hivatalból vagy egy tagállam képviselőjének kezdeményezésére elé beterjeszt.

45. cikk

Az 1. cikkben felsorolt termékekre az 1258/1999/EK rendeletet és az annak végrehajtására elfogadott rendelkezéseket kell alkalmazni.

46. cikk

E rendeletet a Szerződés 33. és 131. cikkében leírt célok egyidejű figyelembevételével kell alkalmazni.

IV. CÍM

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

47. cikk

(1) 2002. június 30-ig a (2) bekezdésben a 26. cikk (1) bekezdésével kapcsolatban hivatkozott termékeket az intervenciós hivatalok lényegi áresések megelőzése vagy mérséklése céljából az e cikkben leírt rendelkezéseknek megfelelően felvásárolhatják.

(2) Ha a (3) bekezdésben leírt feltételek teljesülnek, a 0201 10 00 és a 0201 20 20–0201 20 50 KN-kódok alá tartozó közösségi eredetű friss vagy hűtött hús egy vagy több, később meghatározandó kategóriájának, minőségének vagy minőségi osztályának az intervenciós hivatalok által egy vagy több tagállamban vagy egy tagállam valamely régiójában végzett felvásárlását pályázati úton lehet megszervezni azzal a céllal, hogy ésszerű támogatást biztosítsanak a piacnak, tekintettel a vágásokat illető szezonális fejlődésre.

Az ilyen felvásárlás a Közösség egészére vonatkoztatva legfeljebb évi 350 000 tonnára terjedhet ki.

A Tanács ezt a mennyiséget a Bizottság javaslatára minősített többséggel módosíthatja.

(3) A pályázati eljárásokat valamennyi felvásárolható minőségre vagy minőségi csoportra a (8) bekezdés szerint minden olyan esetben meg lehet nyitni, ha egy tagállamban vagy egy tagállam egy régiójában mindkét alábbi feltétel két egymást követő héten keresztül teljesül:

– a kifejlett szarvasmarhafélék hasított testének közösségi osztályozási rendszere alapján regisztrált közösségi piaci átlagára alacsonyabb, mint az intervenciós ár 84 %-a,

– egy vagy több tagállamban vagy egy tagállam régióiban a fenti skála alapján regisztrált piaci átlagár alacsonyabb, mint az intervenciós ár 80 %-a.

Az intervenciós árat a következőképpen állapítják meg:

– 2000. január 1-től június 30-ig 3 475 euró tonnánként,

– 2000. július 1-től 2001. június 30-ig 3 242 euró tonnánként,

– 2001. július 1-től 2002. június 30-ig 3 013 euró tonnánként.

(4) Felfüggesztik a pályázati intézkedéseket egy vagy több minőségre vagy minőségi csoportra, ha a következő két helyzet bármelyike fennáll:

– ha két egymást követő héten a (3) bekezdés szerinti két feltétel egyidejűleg nem teljesül,

– ha a (2) bekezdésben leírt feltételek alapján az intervenciós felvásárlás a továbbiakban nem megfelelő.

(5) Az intervenciót akkor is megnyitják, ha két egymást követő héten a két évnél fiatalabb, növendék, kasztrálatlan hímivarú állatok vagy a kasztrált hímivarú állatok közösségi piaci átlagára a kifejlett szarvasmarhafélék hasított testére vonatkozó közösségi osztályozási rendszer alapján nem éri el az intervenciós ár 78 %-át, és ha valamely tagállamban vagy egy tagállam régióiban a két évnél fiatalabb, növendék, kasztrálatlan hímivarú állatok vagy a kasztrált hímivarú állatok piaci átlagára a kifejlett szarvasmarha hasított testére vonatkozó közösségi osztályozási rendszer alapján nem éri el az intervenciós ár 60 %-át; ilyen esetekben az érintett kategóriák felvásárlására kerül sor abban a tagállamban vagy egy tagállamnak azokban a régióiban, ahol az árszint a fenti határ alatt van.

Ennél a felvásárlásnál, és a (6) bekezdés sérelme nélkül valamennyi ajánlat elfogadásra kerül.

Az e bekezdés alapján felvásárolt mennyiségeket a (2) bekezdésben említett felvásárlási felső határ alkalmazása szempontjából nem veszik figyelembe.

(6) A (2) és (5) bekezdésben említett felvásárlási rendszerekben csak olyan ajánlatokat lehet elfogadni, amelyek megegyeznek a valamely tagállamban vagy egy tagállam valamely régiójában regisztrált és egy objektív kritériumok alapján meghatározandó összeggel megnövelt átlagárral, vagy annál alacsonyabbak.

(7) Az intervencióra alkalmas egyes minőségekre vagy minőségi csoportokra vonatkozóan pályázati eljárással határozzák meg felvásárlási árakat és intervencióban elfogadott mennyiségeket. Különleges körülmények közt ezeket tagállamonként vagy egy tagállamon belül régiónként a regisztrált piaci átlagár alapján lehet megállapítani. A pályázati eljárásoknak valamennyi érintett személy részére egyenlő hozzáférést kell biztosítaniuk. A pályázatokat, szükség esetén a kereskedelmi struktúrák figyelembevételével meghatározandó termékleírások alapján hirdetik meg.

(8) A 43. cikkben leírt eljárás keretében:

– határozzák meg az intervencióra alkalmas termékkategóriákat, minőségeket és minőségi csoportokat,

– döntenek a pályázatok megnyitásáról és újramegnyitásáról, valamint azok felfüggesztéséről a (4) bekezdés utolsó francia bekezdésében említett esetben,

– megállapítják a felvásárlási árakat és az intervencióban elfogadott mennyiségeket,

– meghatározzák a (6) bekezdésben említett növelés összegét,

– elfogadják e rendelet végrehajtási eljárásait, elsősorban azokat, amelyeknek célja a piaci árak lefelé tartó spirális mozgásának megakadályozása,

– elfogadnak minden olyan átmeneti rendelkezést, ami ezen intézkedések végrehajtásához szükséges.

A Bizottság dönt:

– az intervenció megnyitásáról az (5) bekezdés szerint, és annak felfüggesztéséről, az idézett bekezdésben leírt feltételek közül egy vagy több már nem áll fenn,

– a felvásárlás megszüntetéséről a (4) bekezdés első francia bekezdése szerint.

48. cikk

(1) 2002. június 30-ig lehet dönteni magántárolási támogatásról a 26. cikk (3) bekezdése szerint.

(2) A Bizottság a 43. cikkben leírt eljárással elfogadja a magántárolási támogatásra vonatkozó részletes alkalmazási szabályokat és dönt a magántárolási támogatásról.

49. cikk

(1) A 805/68/EGK, a 989/68/EGK, a 98/69/EGK és az 1892/87/EGK rendeletek hatályukat vesztik.

(2) A 805/68/EGK rendeletre való hivatkozások helyébe az e rendeletre való hivatkozások lépnek az V. mellékletben foglalt megfelelési táblázat szerint.

50. cikk

A Bizottság a 43. cikkben leírt eljárással elfogadja:

– a 805/68/EGK rendeletben elrendelt szabályozásról az e rendeletben megállapított szabályozásra való áttérés megkönnyítéséhez szükséges intézkedéseket,

– a különleges gyakorlati problémák megoldásához szükséges intézkedéseket. Ezek az intézkedések megfelelően indokolt esetben a rendelet bizonyos részeitől eltérhetnek.

51. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2000. január 1-jétől kell alkalmazni, kivéve a 18. cikket, amelyet e rendelet hatálybalépésétől alkalmazni kell.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1999. május 17-én.

a Tanács részéről

az elnök

K.-H. FUNKE

I. MELLÉKLET

KÜLÖNLEGES TÁMOGATÁS

A tagállamok 4. cikk (4) bekezdésében szereplő regionális felső határai

Belgium	235 149
Dánia	277 110
Németország	1 782 700
Görögország	143 134
Spanyolország	713 999
Franciaország	1 754 732 (1)
Írország	1 077 458
Olaszország	598 746
Luxemburg	18 962
Hollandia	157 932
Ausztria	423 400
Portugália	175 075 (2)
Finnország	250 000
Svédország	250 000
Egyesült Királyság	1 419 811 (3)

(1) A legutóbb a 2598/95/EK rendelettel (HL L 267., 1995.11.9., 1. o.) módosított, az egyes mezőgazdasági termékek tekintetében Franciaország tengerentúli megyéinek javára egyedi intézkedések bevezetéséről szóló, 1991. december 16-i 3763/91/EGK rendeletben (HL L 356., 1991.12.24., 1. o.) meghatározott különös szabályok sérelme nélkül.

(2) Nem tartalmazza a legutóbb az 1461/95/EK rendelettel (HL L 144., 1995.6.28., 4. o.) módosított, a Portugáliában jelenleg szántóföldi növénytermesztésbe vont földterületek külterjes állattenyésztési művelésre való átállításáról szóló, 1994. április 26-i 1017/94/EK rendeletben (HL L 112., 1994.5.3., 2. o.) leírt külterjesítési programot.

(3) Ezt a felső határt átmenetileg 100 000-rel meg kell növelni 1 519 811-re addig, amíg a hat hónapnál fiatalabb élőállatokat exportálni lehet.

II. MELLÉKLET

ANYATEHÉNRE VONATKOZÓ TÁMOGATÁS

A 7. cikk (2) bekezdésében említett, 2000. január 1-jétől alkalmazandó nemzeti felső határok

Belgium	394 253
Dánia	112 932
Németország	639 535
Görögország	138 005
Spanyolország	1 441 539
Franciaország (1)	3 779 866
Írország	1 102 620
Olaszország	621 611
Luxemburg	18 537
Hollandia	63 236
Ausztria	325 000
Portugália (2)	277 539
Finnország	55 000
Svédország	155 000
Egyesült Királyság	1 699 511

(1) Nem tartalmazza a 3763/91/EGK rendelet 5. cikkének (3) bekezdésében foglalt egyedi felső határt.

(2) Nem tartalmazza az 1017/94/EK rendelet 2. cikkében foglalt különleges tartalékot.

III. MELLÉKLET

A 12. és 13. cikkben hivatkozott számosállategység (SZÁE) megfelelési táblázat

Hímivarú szarvasmarhafélék és üszők 24 hónapos kor felett; anyatehenek; tejelő tehenek	1,0 SZÁE
Hímivarú szarvasmarhafélék és üszők 6 hónapos kortól 24 hónapos korig	0,6 SZÁE
Juhok	0,15 SZÁE
Kecskék	0,15 SZÁE

IV. MELLÉKLET

KIEGÉSZÍTŐ TÁMOGATÁSOK

A 14. cikkben hivatkozott keretösszegek

(millió euróban kifejezve)

2000	2001	2002 és azt követő évek	
Belgium	13,1	26,3	39,4
Dánia	3,9	7,9	11,8
Németország	29,5	58,9	88,4
Görögország	1,3	2,5	3,8
Spanyolország	11,0	22,1	33,1
Franciaország	31,1	62,3	93,4
Írország	10,5	20,9	31,4
Olaszország	21,9	43,7	65,6
Luxemburg	1,1	2,3	3,4
Hollandia	8,4	16,9	25,3
Ausztria	4,0	8,0	12,0
Portugália	2,1	4,1	6,2
Finnország	2,1	4,1	6,2
Svédország	3,1	6,1	9,2
Egyesült Királyság	21,3	42,5	63,8

V. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

805/68/EGK rendelet	E rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk	2. cikk
4. cikk	–
4a cikk első és második francia bekezdés	3. cikk a) és b) albekezdés
4b cikk (1) bekezdés	4. cikk (1) bekezdés
4b cikk (2) bekezdés első albekezdés	4. cikk (2) bekezdés
4b cikk (2) bekezdés második albekezdés	4. cikk (3) bekezdés a) albekezdés
4b cikk (3) bekezdés, a harmadik albekezdés a) pontja	3. cikk c) albekezdés
4b cikk (3a) bekezdés	–
4b cikk (4) bekezdés	–
4b cikk (5) bekezdés	4. cikk (6) bekezdés
4b cikk (7a) bekezdés	–
4b cikk (8) bekezdés	4. cikk (8) bekezdés
4c cikk (1) bekezdés második albekezdés	5. cikk (4) bekezdés
4c cikk (1) bekezdés harmadik albekezdés	5. cikk (1) bekezdés második albekezdés
4c cikk (2) bekezdés második albekezdés	5. cikk (2) bekezdés
4c cikk (2) bekezdés harmadik albekezdés	5. cikk (4) bekezdés
4c cikk (3) bekezdés harmadik albekezdés	5. cikk (3) bekezdés harmadik albekezdés
4c cikk (4) bekezdés	5. cikk (5) bekezdés
4d cikk (1) bekezdés első mondata	6. cikk (1) bekezdés első mondata
4d cikk (1a) bekezdés	–
4d cikk (2) bekezdés első mondata	6. cikk (3) bekezdés
4d cikk (3a) bekezdés	–
4d cikk (5) bekezdés	6. cikk (2) bekezdés a) albekezdés
4d cikk (6) bekezdés első albekezdés	6. cikk (2) bekezdés b) albekezdés első mondata
4d cikk (6) bekezdés második, harmadik és negyedik albekezdés	–
4d cikk (6) bekezdés ötödik albekezdés	6. cikk (2) bekezdés második albekezdés
4d cikk (8) bekezdés második francia bekezdés	6. cikk (7) bekezdés
4e cikk (1) bekezdés, az első albekezdés első mondata	8. cikk (1) bekezdés első albekezdés
4e cikk (1) bekezdés, az első albekezdés második mondata	8. cikk (4) bekezdés, a második albekezdés második francia bekezdése
4e cikk (1) bekezdés második albekezdés	8. cikk (1) bekezdés második albekezdés
4e cikk (2) bekezdés	8. cikk (2) bekezdés
4e cikk (3) bekezdés	8. cikk (3) bekezdés
4e cikk (4) bekezdés	–
4e cikk (5) bekezdés	8. cikk (4) bekezdés első albekezdés és a második albekezdés első francia bekezdése
4f cikk (4) bekezdés, a második albekezdés első és második francia bekezdése	9. cikk (4) bekezdés első és második albekezdés

805/68/EGK rendelet	E rendelet
4g cikk (3) bekezdés	12. cikk (2) bekezdés
4g cikk (4a) bekezdés	–
4g cikk (5) bekezdés	12. cikk (3) bekezdés
4i cikk	–
4j cikk (1)–(3) bekezdés	23. cikk (1)–(3) bekezdés
4k cikk	–
4l cikk	25. cikk
5. cikk	–
6. cikk (1) bekezdés	47. cikk (2) bekezdés
6. cikk (2) bekezdés	47. cikk (3) bekezdés
6. cikk (3) bekezdés	47. cikk (4) bekezdés
6. cikk (4) bekezdés	47. cikk (5) bekezdés
6. cikk (5) bekezdés	47. cikk (6) bekezdés
6. cikk (6) bekezdés	47. cikk (7) bekezdés
6. cikk (7) bekezdés	47. cikk (8) bekezdés
6a cikk	–
7. cikk	–
8. cikk	48. cikk
9. cikk	29. cikk
10. cikk	30. cikk
11. cikk	31. cikk
12. cikk (1) bekezdése második albekezdés	32. cikk (1) bekezdés második albekezdés
12. cikk (2)–(4) bekezdés	32. cikk (2)–(4) bekezdés
13. cikk (1)–(3) bekezdése	33. cikk (1)–(3) bekezdés
13. cikk (4) bekezdés első és második albekezdés	33. cikk (4) bekezdés első és második albekezdés
13. cikk (5)–(12) bekezdés	33. cikk (5)–(12) bekezdés
14. cikk	34. cikk
15. cikk	35. cikk
16. cikk	36. cikk
22. cikk	–
22a cikk (1) bekezdése	38. cikk (1) bekezdése
22a cikk (2) bekezdése	–
22a cikk (3) bekezdése	38. cikk (2) bekezdése
23. cikk	39. cikk
24. cikk	40. cikk
25. cikk	41. cikk
26. cikk (1) bekezdése	42. cikk
26. cikk (2) bekezdése	–
27. cikk	43. cikk
28. cikk	44. cikk
29. cikk	–
30. cikk	45. cikk
30a cikk	–
31. cikk	46. cikk
32. cikk	–
33. cikk	–
Melléklet	–
II. melléklet	–